

WIELKOPOLSKI

POZNAŃ
CZWARTEK
21
LISTOPADA
1968

Wydanie A
Nr 277 (7703)
Rok wyd. XXIV
Cena 50 gr

V Zjazd spełnił oczekiwania partii i narodu

Spotkanie Jana Szydłaka z aktywnym partyjnym Wielkopolski

W siedzibie KW PZPR odbyło się wczoraj spotkanie zastępcy członka Biura Politycznego, sekretarza KC PZPR, I sekretarza KW Jana Szydłaka z sekretarzami komitetów powiatowych i dzielnicowych oraz innymi przedstawicielami czołowego aktywu partyjnego Wielkopolski. Celem spotkania było poinformowanie o ogólnych problemach związanych z pracą Zjazdu oraz o kierunkach pracy pozjazdowej.

Z obszernym przemówieniem na te tematy wystąpił Jan Szydłak. Znaczenie V Zjazdu dla partii — stwierdził mówca — polegało na tym, że partia oraz wszyscy ludzie pracy oczekiwali na wyciągnięcie wniosków z wydarzeń przedzjazdowych i to nie tylko wniosków personalnych. Chodziło o doskonalenie naszej pracy, o usunięcie tego, co stoi w sprzeczności z naszymi ideałami. Oczekiwano umocnienia kierowniczej roli partii i umocnienia więzi partii z klasą robotniczą, z wszystkimi ludźmi pracy. Partia i cały świat pracy wzięli ze Zjazdu na poważnie swoje aspiracje. Oczekiwano przede wszystkim we wszystkich dziedzinach naszego życia. Wreszcie na pracach Zjazdu skoncentrowana była uwaga międzynarodowego ruchu robotniczego, który oczekiwał skutków tej ostrej walki ideologicznej, ja-

ka miała miejsce w tym roku w naszym kraju. Zjazd spełnił te wszystkie oczekiwania, dał odpowiedzi na wszystkie problemy naszego życia.

Jan Szydłak poświęcił następnie sporo uwagi sprawie umocnienia jedności partii i jako jednemu z rezultatów Zjazdu. Jest to jedno z rzeczywistych, wyrosła w walce z reakcją, rewizjonizmem i syjonizmem. Przebieg dyskusji zjazdowej potwierdził jednomyślnie ocenę minionego okresu wzbogacając te oceny nowymi elementami. Zjazd udowodnił nienotowany wzrost autorytetu partii w społeczeństwie. Chodzi teraz o to, by ta temperatura dyskusji, żywych konfrontacji postaw zyskała sobie powszechne obywatelstwo w każdej organizacji partyjnej. Jak lepiej, jak skuteczniej urzeczywistniać nasze cele — oto co winno być teraz przedmiotem dyskusji. Zjazd uznał usunięcie słabości frontu ideologicznego jako naczelną zadanie partii. Stał się szkoleniem partyjne będzie musiało być rozwinięte.

Problemy proletariackiego internationalizmu na rzecz umocnienia jedności ruchu robotniczego były kolejnym tematem wystąpienia Jana Szydłaka. Na Zjeździe potwierdziło nasza niewzruszona wierność sojusznikowi na dobre i zle. Wysłano na Zjeździe no we elementy naszego stanowiska w sprawie sytuacji w międzynarodowym ruchu robotniczym. Zjazd opowiedział się za otwartą dyskusją w między narodowym ruchu robotniczym i za szybkim zwołaniem światowej narady partii komunistycznych i robotniczych.

Szczególnie istotne było wysunięcie przez nas na Zjeździe problemu integracji gospodarczej krajów socjalistycznych jako niezmiennie ważnego problemu, któremu będziemy poświęcać coraz więcej uwagi i pracy. Istnieje nie tylko ekonomiczna, ale i polityczna konieczność większej więzi krajów RWPG.

Z kolei Jan Szydłak zajął się problemami gospodarczymi kraju. Ogólne kierunki dalszego rozwoju kraju przewidują konieczność dalszej intensyfikacji gospodarczej na wszystkich odcinkach; konieczność dalszego usprawniania metod planowania i zarządzania; wzrost znaczenia nauki; rozwój nie eksportu i podniesienie

jego opłacalności; likwidację nadmiernych dysproporcji między wzrostem produkcji dóbr inwestycyjnych a dóbr konsumpcyjnych; przyspieszenie tempa wzrostu wydajności pracy. Najbliższe dwa lata winny nam zapewnić dobry start do nowej pięcioletki, która ma umocnić pozycję naszego państwa jako państwa przemysłu węgla.

Ostatnie części przemówienia Jana Szydłaka dotyczyły inwestycji, spraw socjalnych i polityki kadrowej. V Zjazd — stwierdził mówca — ukształtował klimat, w którym tolerowanie ludzi złych albo po prostu nieudolnych na kierowniczych stanowiskach nie powinno się więcej zdarzać. Podstawą polityki kadrowej winna być obiektywna ocena ludzi, ich kwalifikacji i umiejętności w oparciu o kryteria ideowe i zawodowe.

Na koniec Jan Szydłak scharakteryzował udział delegacji poznańskiej w obradach Zjazdu. Był to udział bardzo aktywny i owocny. (ms)

Obrady w Budapeszcie

Potępienie terroru w Indonezji

W środę, w trzecim dniu obrad Komisji Przygotowawczej do międzynarodowej narady partii komunistycznych i robotniczych w Moskwie, trwała dyskusja nad problemami objętymi porządkiem dziennym. W dyskusji zabierało już głos ponad 40 mówców.

Jak podkreślają obserwatorzy, w pracach Komisji Przygotowawczej w pełni uwzględnia się zasady kolektywnego działania oraz respektowania równych praw wszystkich partii komunistycznych i robotniczych. Umożliwia to w maksymalnym stopniu wyrażenie pod uwagę wszystkich opinii i konstruktywnych sugestii bratnich partii.

Uczestnicy sesji Komisji Przygotowawczej do międzynarodowej narady partii komunistycznych i robotniczych uchwaliли następujące oświadczenie:

— My, przedstawiciele 67 partii komunistycznych i robotniczych, zebrani w Budapeszcie z oburzeniem potępiamy bestialski terror, jaki indonezyjska reakcja stosuje wobec komunistów i demokratów — bohaterów bojowników przeciwko imperializmowi o wolność i niezawisłość swojego kraju.

Już trzy lata trwa w Indonezji krwawy terror. Zabito, bądź zamęczono dziesiątki tysięcy ludzi. Setki tysięcy cierpią i giną w więzieniach oraz obozach koncentracyjnych. Bez sadu i śledztwa zostali zgładzeni: przewodniczący KC KP Indonezji tow. Aidit i inni przywódcy partii komunistycznej. Ostatnio reakcyjni zdrajcy zabili nowego okrucieństwem — straceni towarzyszy Niono i Sudisman.

Wyrażamy solidarność z komunistami i demokratami Indonezji. Zbrodnie indonezyjskiej reakcji nie uda im się zgłuszyć milicją. Nie uda im się zgłuszyć milicją, jego woli walki przeciwko imperializmowi — głosi oświadczenie.

Uczestnicy Komisji Przygotowawczej uchwaliłi także protest przeciwko terrorowi w Grecji i przeciwko skazaniu na śmierć A. Panagulisę. (PAP)

Pięćdziesiąt milionów ton węgla z Konina

Konińscy górnicy przeżywa ją dzisiaj uroczystą chwilę na którą czekali bez mała 23 lata. Począwszy bowiem od 1945 r., od momentu uruchomienia pierwszej małej odkrywki o nazwie „Morzysław”, dostarczyli gospodarce narodowej 50 milionów ton węgla brunatnego.

Dzisiaj załoga „Kazimierza” — najnowocześniejszej odkrywki zagłębia węglowo-energetycznego, która wchodzi w skład Kopalni Węgla Brunatnego „Konin” przekazuje właśnie 50-milionową tonę tego cennego paliwa dla elektrowni „Pątnów”. Znaczne przybliżenie terminu przekazania 50-milionowej tony nastąpiło w wyniku realizacji licznych zobowiązań konińskich górników, podjętych dla uczczenia V Zjazdu partii. W związku z tym wydarzeniem, należy podać kilka szczegółów o konińskiej kopalni.

Przedsiębiorstwo jest obecnie wieloobiektywnym kombinatem wydobywczym z trzema pracującymi odkrywkami („Gostawice”, „Kazimierz” i „Pątnów”) dostarczającym rocznie ponad 9 milionów ton węgla. Za rok kopalnia „Konin” wydobędzie dla potrzeb elektrowni „Pątnów” i „Konin”. 11 milionów ton brunatnego paliwa, a w 1970 roku — 13,5 miliona ton.

Do eksploatacji wejdzie będąca w budowie następna wielka odkrywka rejonu — „Józwin”. Zagłębie Konińskie stanie się poważnym ogniskiem górniczo-energetycznym, z łączną wielkością 1825 megawatów mocy, zainstalowanych w dwóch elektrowniach. Moce te wyzwoli węgiel brunatny. (zet)

Na Dzień Nauczyciela

Dzieci z klasy IVa wręczają kwiaty swojej wychowawczyni. CAF — Sokołowski

Nauczyciele Wielkopolski!

Z okazji Waszego święta Komitet Wojewódzki Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej składa Wam wyrazy podziękowania za dotychczasowe osiągnięcia i wysiłki w pracy wychowawczej i dydaktycznej.

Doceniamy to, co zrobiście, a równocześnie zdając sobie sprawę z ogromu oczekujących Was zadań, życzymy Wam, by wynikające z uchwał V Zjazdu partii postanowienia w dziedzinie wychowania, dokonywały się w atmosferze pełnego zrozumienia i poparcia społeczeństwa.

Życzymy Wam w Waszej ofiarnej i trudnej pracy sukcesów w socjalistycznym kształtowaniu umysłów i charakterów młodego pokolenia.

Niech pracy Waszej towarzyszy przekonanie o dobru spełnionym dla Ojczyzny Ludowej obowiązku.

Komitet Wojewódzki Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Poznaniu

*

Ponadto — za pośrednictwem „Głosu” — podziękowania za dotychczasowy trud i najlepsze życzenia z okazji Dnia Nauczyciela przesyłają: Prezydium WRN w Poznaniu, Prezydium RN Poznania, Zarząd Wojewódzki Związku Młodzieży Wiekowej w Poznaniu, Komenda Chorągwi Wielkopolskiej Związku Harcerstwa Polskiego.

Integracja Europy zach. przedmiotem sesji naukowej w Poznaniu

Omówienie problemów integracji ekonomicznej Europy Zachodniej i jej aspektów polityczno-militarnych było głównym tematem wczorajszej, ogólnopolskiej sesji naukowej w Poznaniu, zorganizowanej przez Instytut Zachodni i Wojskową Akademię Polityczną im. Feliksa Dzierżyńskiego w Warszawie.

W sesji tej uczestniczyli przedstawiciele akademii nauk, instytutów naukowych, wojskowych akademii politycznych ze Związku Radzieckiego, Bułgarii, Czechosłowacji i NRD oraz polscy naukowcy, zajmujący się tą problematyką w różnych ośrodkach naukowych.

Podczas sesji toczyła się ożywiona dyskusja nad referatami: wicedyr. Instytutu Zachodniego dr Z. Nowaka pt. „Europejska wspólnota gospodarcza a wzrost gospodarczy”, ppłk. doc. dr W. Stankiewicz z WAP „Integracja produkcji zbrojeniowej państw „NATO”, ppłk. doc. dr T. Grabowski — z WAP „Problemy zintegrowanej polityki gospodarczej wobec krajów socjalistycznych”, prof. dr L. Jankowiak z Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Poznaniu — „Wpływ procesów integracyjnych w Europie zachodniej na handel zagraniczny Polski w latach 1958—1966”.

Są to istotne tematy, znajomość imperializmu, zachodzących w nim procesów i zjawisk, ma bowiem pierwszorzędne znaczenie praktyczne. Konferencja przyczyniła się również do dalszego zacieśnienia współpracy pomiędzy instytutami naukowymi w kraju i za granicą. (b)

Ambasadorzy PRL u M. Spychalskiego

Przewodniczący Rady Państwa, Marszałek Polski Marian Spychalski przyjął w Belwedrze przebywających służbowo w Warszawie ambasadorów PRL w Austrii, Bułgarii, Czechosłowacji, Danii, Francji, Jugosławii, NRD, Rumunii, Szwecji, na Węgrzech, we Włoszech i w ZSRR oraz szefa misji wojskowej PRL w Berlinie zachodnim. Obecni byli: kierownik Ministerstwa Spraw Zagranicznych wiceminister Józef Winiewicz oraz wiceminister Adam Kruczkowski. (PAP)

Uwaga: zakłady pracy, instytucje i organizacje

Wpłata prenumeraty tylko do 25 listopada

Dla zakładów pracy, instytucji i organizacji politycznych i społecznych „Ruch” zmienił termin opłacania prenumeraty Zakłady pracy, instytucje i organizacje mogą opłacać prenumeratę wyłącznie na cały rok 1969 i tylko do 25 listopada br.

PRENUMERATORZY POCZTOWI I INDYWIDUALNI mogą opłacać prenumeratę na dotychczasowych warunkach: na I kwartał (zł 39), na I półrocze (zł 78), na rok 1969 (zł 156).

Placówki pocztowe i listonosze przyjmują opłaty do 10 grudnia br. tylko od dotychczasowych prenumeratorów.

Inni czytelnicy mogą dokonać wpłat do 10 grudnia br. w „Ruchu” na blankietach PKO wysyłanych pod adresem: Przedsiębiorstwo Upowszechniania Prasy i Książki „Ruch” w Poznaniu, ul. Zwierzyniecka 9, konto PKO 122-6-211831 na odwrocie blankietu należy napisać, że wpłata dotyczy prenumeraty „Głosu Wielkopolskiego” i na jaki okres (kwartał, półrocze czy rok).

W Londynie obawiają się nowej dewaluacji

Trzeci w ciągu ostatnich 12 miesięcy kryzys walutowy świata zachodniego spowodował wielkie napięcie w Londynie.

Notowania funta w stosunku do dolara spadły do ostatecznej dopuszczalnej granicy. Jeśli sytuacja się nie poprawi, Bank Anglii albo będzie musiał wykupić wszystkie zgłoszone do sprzedaży funty, jakie znajdują się w rękach zagranicznych posiadaczy, albo rząd brytyjski będzie zmuszony do ogłoszenia kolejnej dewaluacji. (PAP)

PRZEPRASZAMY

...tych wszystkich, którzy oczekiwali dziś zapowiedzianej kolumny „Program Jedności Działania” poświęconej Gnieźnie. Kolumna ta ukaże się w jednym z najbliższych numerów.

J. Cyrankiewicz przyjął studentów — przodowników

W gmachu urzędu Rady Ministrów odbyło się spotkanie premiera Józefa Cyrankiewicza ze studentami — przodownikami nauki i aktywistami Zrzeszenia Studentów Polskich.

Na spotkanie przybyli: minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego — Henryk Jabłoński oraz zastępca kierownika Wydziału Nauki i Oświaty KC PZPR — Zenon Wróblewski.

W ożywionej kilkugodzinnej dyskusji studenci mówili o najważniejszych zagadnieniach nauki, pracy wychowawczo-politycznej na wyższych uczelniach oraz problemach bytowych młodzieży akademickiej. Wielokrotnie z uznaniem podkreślano na spotkaniu dużą pomoc finansową państwa dla młodzieży studiującej. Wiele miejsca poświęcono też opiece nad młodzieżą pochodzenia robotniczego i chłopskiego.

Premier J. Cyrankiewicz w bezpośredniej dyskusji ustosunkował się do wypowiedzi studentów, odpowiadał na pytania, wyjaśniał niektóre problemy wiążące się z organizacją i pracą szkolnictwa wyższego. Z uznaniem podkreślił on rzeczowość dyskusji i aktywne zaangażowanie młodzieży akademickiej w sprawy swoich uczelni i środowisk. (PAP)

Premier Józef Cyrankiewicz wśród uczestników spotkania. CAF-Telefot — Uchymiak

„CZTEREJ PANCERNI I PIS“

Dalszy ciąg wojennych przygód sympatycznych bohaterów — wkrótce na naszych łamach.

◆ Apel przywódców o pomoc w normalizacji życia ◆ Plenum KC KP Słowacji ◆ Proces współpracownika Szejny

19 bm. na Zamku Praskim odbyła się narada pierwszych sekretarzy okręgowych i powiatowych komitetów KPCz. I sekretarz KC KPCz A. Dubczek poinformował uczestników na rady o uchwale i przebiegu listopadowego plenum KC KP Czechosłowacji.

A. Dubczek poświęcił wiele uwagi sprawom podniesienia kierowniczej roli partii oraz działalności komunistów w niepartyjnych organach i instytucjach. Podkreślił również konieczność usprawnienia pracy aktywu partyjnego i aparatu partii dla zrealizowania uchwały plenum listopadowego. Uczestnicy narady w swoich przemówieniach całkowicie zaaprobowali uchwały listopadowego plenum KC KPCz, które ustaliło zadania partii.

Ogłoszono uchwałę dziennikarzy praskich, którzy występują przeciwko podporządkowaniu środków masowego przekazu kontroli władz. Domagają się oni spotkania z przywódcami kraju. CTK donosi, że 19 bm. prezydium rządu czechosłowackiego omawiało sytuację na wyższych uczelniach. Stwierdziło ono, że strajki studenckie bez względu na intencje ich organizatorów nie sprzyjają polepszeniu sytuacji politycznej w kraju oraz zakłada normalny proces wychowa-

nia i nauczania. Toteż prezydium rządu apeluje do studentów, profesorów, lektorów i innych pracowników oświaty, a także do rodziców, by skłonili młodzież do przerwania strajku i wznowienia normalnej nauki. Strajk młodzieży szkół wyższych w Pradze trwał jeszcze w środę. Pojawili się informacje, że część strajkujących studentów zamierza strajk przedłużyć o 24 godziny.

W godzinach wieczornych agencja CTK opublikowała odezwę Prezydium KC KPCz, rządu CSRS, Prezydium Zgromadzenia Narodowego oraz Prezydium Centralnej Rady Związków Zawodowych do społeczeństwa czechosłowackiego. Podkreśla ona, że konieczne jest obecnie skupienie wszystkich sił na pracy i rozwiązywaniu tych problemów, o których mówi rezolucja listopadowego plenum KC KPCz. W tym celu — stwierdza odezwa — potrzebujemy spokoju, rozważa i zdecydowania.

Odezwa kończy się wezwaniem do całkowitego poparcia politycznej linii KPCz i rządu CSRS, wyrażonej w rezolucji listopadowego plenum KC KPCz.

Jak już donosiliśmy, we wtorek rozpoczęło się plenum Komitetu Centralnego KP Słowacji, na którym podstawowy referat wygłosił I sekretarz KC, Gustav Husak.

Podkreślił on, że Komunistyczna Partia Czechosłowacji jest główną siłą polityczną kraju i wskazał, że w dyskusjach postępczych w CSRS ujawniły się dwa skrajne nurty.

Jeden nurt, do którego należeli również niektórzy członkowie KC, deklarował co prawda poparcie dla polityki postępczej, ale w praktyce nie rozumiał pozytywnych cech tego okresu, lub go nie doceniał. Druga skrajność nie dopuszczała do jakiegokolwiek krytyki rozwoju postępczego. Cechował ją brak marksistowskiego podejścia.

Mówca wskazał, że w okresie postępczym powstało w Czechosłowacji pole do działania również dla sił antysocjalistycznych.

Niedociągnięcia w naszej pracy — kontynuował mówca — przejawiały się w osłabieniu władzy państwowej, osłabieniu roli klasy robotniczej i ludzi pracy.

Od poniedziałku przed sądem wojskowym w Przemyśle

Przyznano nagrodę im. M. Skłodowskiej

Nagroda naukowa im. Marii Skłodowskiej-Curie, ufundowana przez PAN w ub. r. — w 100 rocznicę urodzin wielkiej uczoniej, została w tym roku przyznana po raz drugi. Otrzymał ją prof. dr Bohdan Staliński — zastępca dyrektora do spraw naukowych w Instytucie Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN we Wrocławiu.

Nagroda PAN jest przyznawana na zmianę — raz uczonemu z zakresu fizyki, w następnym roku — chemikowi. Te właśnie gałęzie wiedzy reprezentuje prof. B. Staliński.

PAP

„Srebrny Hugo” dla F. Pieczki

Na IV Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Chicago jego wielki sukces odniósł Franciszek Pieczka, zdobywając nagrodę dla najlepszego aktora „Srebrny Hugo”. Wyróżnienie to przyznano polskiemu aktorowi za rolę w filmie reż. Witolda Leszczyńskiego „Żywy Mateusz”. (PAP)

miu toczy się proces ppłk Jaroslava Moraveca, współpracownika osławionego generała Szejny, który w początkach bieżącego roku zbiegł do Stanów Zjednoczonych.

Jak wynika z dotychczasowego przebiegu procesu, zarówno Moravec jak i Szejna czekali dochody z nielegalnych transakcji kupna po cenach sztucznych i sprzedaży po cenach spekulacyjnych nasion, roślin pastewnych.

Jeden ze świadków, przewodniczący spółdzielni produkcyjnej, oświadczył, że pożyczyl Szejnie 18 tys. koron. Spółdzielni należało na zdobyciu nasion, o które na rynku nie było łatwo, zaś majątki wojskowe były w tym wypadku w uprzywilejowanej sytuacji.

PAP

Przygotowania do 37 sesji RWPG

Wczoraj pod przewodnictwem wiceprezesa Rady Ministrów Piotra Jaroszewicza obradowało Prezydium Komitetu Współpracy Gospodarczej z Zagranicą przy Radzie Ministrów.

Przedmiotem obrad Prezydium Komitetu było przygotowanie stanowiska delegacji polskiej na 37 posiedzenie Komitetu Wykonawczego RWPG, który rozpocznie obrady w dniu 25 bm. w Moskwie.

PAP

„Life” apeluje o zmianę polityki bliskowschodniej USA

Tygodnik „Life” w ostatnim numerze zamieścił artykuł redakcyjny, w którym wzywa Nixona do zrewidowania bliskowschodniej polityki USA wskazując, iż amerykańskie interesy w tym rejonie nie mogą być utożsamiane z „każdym awanturnictwem Izraela”.

Wśród zapalnych punktów na świecie — pisze „Life” — Bliski Wschód zajmuje wysokie miejsce, ponieważ może tam łatwo dojść do bezpośredniej konfrontacji między Stanami Zjednoczonymi a ZSRR. Pod tym względem jest on bardziej niebezpieczny niż Wietnam, na co wskazał zresztą Nixon w jednym ze swych wyborczych przemówień.

Wyrażając opinię, iż dotychczasowa polityka blisko wschodnia jest nie tyle prosyjonistyczna, ile „chwieżna” tygodnik podkreśla: w większości krajów arabskich popularność i prestiż Stanów Zjednoczonych rzadko kiedy były tak niskie jak obecnie. Toteż godny uwagi był fakt, że Naser natychmiast pośpieszył z gratulacjami dla Nixona w związku z wyborczym zwycięstwem i że przypominał o ich przyjaznym spotkaniu w 1963 roku.

W szeroko pojętym interesie Stanów Zjednoczonych leży dopomożenie do powstania takiej sytuacji na Bliskim Wschodzie, w której Arabowie i Żydzi będą mogli żyć w pokoju. Zajmie to wiele czasu, ale w każdym razie wymagać będzie istotnej poprawy stosunków amerykańsko-

Nowy „szczyt” arabski?

W środę do stolicy Zjednoczonej Republiki Arabskiej, Kairu, przybyli z Arabii Saudyjskiej, gdzie przeprowadził rozmowy z królem Faisalem na temat kryzysu blisko wschodniego i perspektyw misji dr Gunnara Jarringa: premier Jordanii Talhuni oraz minister spraw zagranicznych Jordani Rifai. Premier Talhuni wręczył premierowi ZRA Naserowi osobisty list króla Jordani Husajna. Podobny list przekazał Talhuni królowi Faisalowi.

Prasa kairska łączy te wizyty z problemem zwolnienia nowej konferencji „na szczycie” państw arabskich. (PAP)

Odrzucono rezolucję w sprawie przyjęcia Chin do ONZ

Zgromadzenie Ogólne zakończyło debatę w sprawie przywrócenia Chińskiej Republice Ludowej należnego jej miejsca w ONZ. Po zakończeniu dyskusji odbyło się głosowanie nad trzema rezolucjami, w sprawie członkostwa Chin w ONZ. Najważniejszą z rezolucji, przyznającą ChRL prawo członka ONZ została odrzucona. Za rezolucją głosowały 44 kraje, przeciwko 53 a 23 kraje wstrzymały się od głosowania.

Warto przypomnieć, że w roku ubiegłym podobna rezolucja została odrzucona stosunkiem głosów: za — 45, przeciw — 58, wstrzymujących się 17. Druga z rezolucji, proceduralna, której autorzy domagają się, by jakiegokolwiek zmiany w reprezentacji Chin w ONZ były zadecydowane większością 2/3 głosów Zgromadzenia Ogólnego, została przyjęta stosunkiem głosów: za — 73, przeciwko — 47, wstrzymujących się — 5. Ostatnia z rezolucji o powołaniu specjalnej komisji dla przedstawienia wniosku o następnej sesji została odrzucona.

Polska głosowała za pierwszą rezolucją i przeciwko obu pozostałym.

Debatę towarzyszyły bardzo mocne naciski wywierane przez Stany Zjednoczone na mniejsze państwa afrykańskie i Ameryki Łacińskiej celem zapewnienia jak najkorzystniejszych z amerykańskiego punktu widzenia wyników głosowania nad poszczególnymi rezolucjami. (PAP)

Moskiewska „Prawda” o partiach komunistycznych Ameryki Łacińskiej

Wczorajsza moskiewska „Prawda” zamieściła artykuł poświęcony działalności partii komunistycznych w Ameryce Łacińskiej. Partie te, pisze „Prawda”, zgodnie są w swoim przekonaniu o konieczności zwolnienia nowej międzynarodowej narady partii komunistycznych i robotniczych. Partie komunistyczne Ameryki Łacińskiej wyrażają aktywne poparcie bohaterstwu narodów wietnamskim w jego walce przeciwko agresorom amerykańskim.

„Kiedy siły antysocjalistyczne w Czechosłowacji przy poparciu reakcji z zewnątrz usiłowały zniweczyć zwycięstwo socjalistyczne narodu czechosłowackiego, komunistyczne partie Ameryki Łacińskiej, w tym także partia kubańska, po parły powzięte przez sojuszników kraje socjalistyczne kroki w celu udzielenia pomocy narodowi tego kraju w likwidacji niebezpieczeństwa kontrrewolucji i planów kół imperialistycznych”. Najdobitniejszym świadectwem sukcesu ruchu narodowo-wyzwoleńczego krajów Ameryki Łacińskiej w okresie powojennym jest rewolucja kubańska, która wywarła ogromny wpływ na sytuację polityczną na kontynencie amerykańskim — pisze „Prawda”.

Działalność partii komunistycznych Ameryki Łacińskiej świadczy o tym, że stały się one awangardą klasy robotniczej. Dążą one do zespolenia wokół siebie sił postępczych i demokratycznych, poprawy ich do rewolucji antyimperialistycznej, agrarnej i

narodowo-demokratycznej, która położy kres panowaniu imperializmu amerykańskiego w Ameryce Łacińskiej, panowaniu fabrykantów i wielkiej burżuazji oraz otworzy drogę rewolucji socjalistycznej.

PAP

Inauguracja dekady książki społeczno-politycznej

Wczoraj zainaugurowano w Poznaniu dekadę książki społeczno-politycznej „Człowiek — Świat — Polityka” otwartą wystawą w Pałacu Kultury. Na otwarciu przybyli: przewodniczący Wojewódzkiego Komitetu Obchodu Dni Książki „Człowiek — Świat — Polityka” — kierownik Wydziału Propagandy KW PZPR — A. Anholcer, dyr. Domu Książki — A. Murawa, przedstawiciele miejskiego i wojewódzkiego Wydziału Kultury oraz PUPiK „Ruch”.

O ogromnym znaczeniu literatury społecznej i politycznej we współczesnym świecie mówił w swoim wystąpieniu A. Anholcer. Mówca podkreślił wagę środków masowego przekazu — książek i ich wpływu na kształtowanie postaw społecznie zaangażowanych.

Dużym zainteresowaniem zwiedzających cieszy się stoisko sprzedaży, w którym można kupić wszystkie wystawione nowości, łącznie z materiałami z V Zjazdu. (g)

Murzyni w USA Poniżej oficjalnego poziomu nędzy

Prezydent Johnson, przemawiając w Nowym Jorku na zebraniu murzyńskiej organizacji „Krajowa Liga Miejska” przyznał, że rząd niewiele zdołał uczynić w dziedzinie rozwiązania problemu murzyńskiego.

Według słów Johnsona, śmiertelność wśród dzieci murzyńskich jest trzykrotnie wyższa niż u białych. Co czwarty młody Murzyn nie może znaleźć pracy. Miliony Murzynów amerykańskich zmuszone są wykonywać nisko opłacaną i nie wymagającą kwalifikacji pracę. Co trzecia rodzina murzyńska nadal żyje w warunkach poniżej oficjalnego poziomu nędzy. Charakterystycznie realizację programu walki z nędzą w kraju prezydent przyznał, że nie przyniosła ona rezultatów, których oczekiwano. Nadal jesteśmy daleko — oświadczył — od celów, które należy osiągnąć. (PAP)

Cyniczne posunięcia władz Izraela

Okupacyjne władze izraelskie w Jerozolimie zażądały od przebywających w tym mieście lekarzy jordańskich wstąpienia do izraelskiego związku zawodowego lekarzy. W wypadku odmowy okupacyjne władze izraelskie zagroziły lekarzom jordańskim zwolnieniem z zajmowanych stanowisk i wygnaniem.

W związku z tym jordańskie towarzystwo Czerwonego Półksiężyca wystosowało protest na ręce Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca w Genewie, w którym podkreśliła niedopuszczalność podobnych praktyk w świetle porozumień genewskich.

Niezależnie od tego do Genewy wystosowano także list, w którym jest mowa o tym, że okupacyjne władze izraelskie przejęły rządowy szpital jordański a w jego gmachu usytuowano komisariat policji.

PAP

Surowe wyroki na spiskowców w Syrii

Na posiedzeniu Trybunału Bezpieczeństwa Krajowego Syrii, prokurator generalny ogłosił końcowe oskarżenie w sprawie uczestników nieudanego spisku antyrządowego z czerwca 1967 r.

Oskarżonym udowodniono winę i ich związki z kołami imperialistycznymi USA i NRF zmierzającymi do obalenia rządu syryjskiego.

Prokurator generalny zażądał kary śmierci dla 19 oskarżonych, w liczbie których znajduje się m. in. Salah Bitar, Walid Taleb, Haled Hakim, Mahmud Nufal. Z 77 oskarżonych, na 55 wydano wyroki zaoczne. (PAP)

Zbrojne prowokacje Korei Południowej

Stany Zjednoczone nadal zwiększają i umacniają siły zbrojne marionetkowego reżimu południowokoreańskiego. Ostatnio przekazały one południowokoreańskiej marynarce wojennej drugi już w tym roku stawiacz min — pisze w środyowym wydaniu dziennik „Rodong Sinmun”.

Ten akt amerykańskich imperialistów uważamy za nowe poważne wyzwanie pod adresem narodu koreańskiego i za brutalne pogwałcenie porozumienia o rozejmie — stwierdza dziennik.

„Rodong Sinmun” przypomina, że wbrew porozumieniu o zawieszeniu broni Amerykanie przywieźli do Korei Południowej znaczną ilość uzbrojenia nowego typu. Dostawa broni do Korei Południowej przybrała jeszcze bardziej jawny charakter po incydencie z amerykańskim statkiem szpiegowskim „Pueblo”, kiedy to w celu zapewnienia południowokoreańskiej armii marionetkowej „nowego wyposażenia”, Stany Zjednoczone oddały do dyspozycji reżimu seulskiego 100 mln dolarów w postaci „dodatkowej pomocy wojskowej”.

Agencja TASS ogłosiła komentarz Wasila Charkowa, w którym przytacza on słowa jednego z wyższych amerykańskich oficerów sztabowych w Korei Południowej, że bieżący rok jest najkrwawszym rokiem na linii zawieszenia broni od czasu podpisania rozejmu w Korei.

Komentator pisze, że naruszenie rozejmu przez wojska amerykańskie i południowo-

W Moskwie odbyła się sesja naukowa poświęcona Polsce

W ramach imprez odbywających się w Związku Radzieckim z okazji 50 rocznicy odzyskania niepodległości Polski, w środę odbyła się sesja naukowa w Moskwie, zorganizowana przez Instytut Słowiańszczyzny i Bałkanistyki Akademii Nauk ZSRR.

Sesję otworzył rektor Instytutu, doktor nauk historycznych I. Chrienow. Następnie zabrał głos doktor nauk historycznych dr A. Manusiewicz, który wygłosił referat pt. „Współczesna historiografia na temat utworzenia niepodległego Państwa Polskiego”.

W uroczystym posiedzeniu wzięli również udział naukowcy polscy. (PAP)

Po zamachu stanu w Mali

Z Abidżanu donoszą, powołując się na rozgłosnie malijską, że organizatorami wtorkowego zamachu stanu w Republice Mali była grupa 14 młodszych oficerów. Przejęli oni władzę i będą ją sprawować — jak oświadcza — do chwili rozpisania wolnych demokratycznych wyborów.

Los obalonego prezydenta Modibo Keity jest nieznany. Według niektórych informacji, został on uwieczniony i znajduje się pod silną strażą wojska.

Agencja Reutersa podała w środę, że junta wojskowa w rezultacie zamachu stanu pozostawiającego władzę dotychczasowego prezydenta Modibo Keity — uczyniła pierwszy krok w celu umocnienia swojej władzy, rozwiązując oddziały milicji ludowej. (PAP)

ZMS-owcy z Wildy na spotkaniu z delegatami na Zjazd

ZMS-owcy z wildeckich szkół i zakładów pracy spotkali się wczoraj z delegatami na V Zjazd PZPR z tej dzielnicy. Do sali Domu Kultury ZNTK przybyli: I sekretarz KD PZPR Teofil Stróżyk, Stanisław Jagusz z Poznańskich Zakładów Okuć i Instalacji Budowlanych, Stanisław Królkowski i Henryk Sierka — pracownicy PKP oraz Roman Lulka z ZNTK.

Spotkanie prowadził przewodniczący ZD ZMS Hilary Nowak. Przybył na nie wiceprzewodniczący ZW ZMS Szczepan Soboń. Uczestnicy wystąpili w strojach organizacyjnych — białych koszulach i czerwonych krawatach.

Teofil Stróżyk poinformował zebranych obszernie o pracy Zjazdu. Podkreślił liczną udział robotników jako delegatów, ich rolę na Zjeździe. Omówił też wystąpienia delegatów Wielkopolski, przedstawił stanowisko Zjazdu wobec spraw młodzieży.

W drugiej części spotkania oceniono działalność wildeckiej organizacji ZMS, szczególnie w okresie przedzjazdowym. Na Wildzie bardzo dobrze przeprowadzono m. in. akcje rozmów z młodzieżą nieorganizowaną. (wb)

Dzisiejszy serwis informacyjny opracował Zbigniew Sek.

Uchwala V Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

(Skrót)

V Zjazd PZPR zatwierdza sprawozdanie z działalności Komitetu Centralnego oraz w pełni aprobuje linię polityczną przedstawioną w referacie wygłoszonym przez tow. Władysława Gomułkę.

Realizacja nakreślonej w uchwale IV Zjazdu polityki partii zapewniła dalszy wszechstronny rozwój Polski oraz umocniła jej bezpieczeństwo i pozycję międzynarodową. Partia skutecznie odparła ataki sił wstecznych i umacniała swą więź z masami pracującymi, a tym samym kierowniczą rolę w życiu politycznym kraju. W dążeniu do umocnienia pokoju i bezpieczeństwa Polski — partia utrzymała sojusz i współpracę naszego kraju z bratnimi krajami socjalistycznymi i działała na rzecz umocnienia jednolici międzynarodowego ruchu komunistycznego.

I. Zadania partii w dziedzinie gospodarki

1. ROZWOJ GOSPODARKI NARODOWEJ MIĘDZY IV A V ZJAZDEM PARTII

Wytężone przez IV Zjazd zadania planu 5-letniego od lata 1966—1970 są realizowane pomyślnie. W latach 1964—1968 wytworzony dochód narodowy powiększył się o 37 proc., tempo jego wzrostu było więc szybsze niż w poprzednim 5-leciu.

Nastąpiło dalsze uprzemysłowienie kraju, w wyniku czego, produkcja przemysłowa wzrosła o ok. 50 proc. a udział gotowych wyrobów przemysłowych (maszyn oraz artykułów konsumpcyjnych pochodzących z przemysłu) po raz pierwszy stanowiły ponad połowę wartości całego eksportu. Majątek trwały gospodarki narodowej zwiększył się w tym okresie o 25 proc. Nastąpił rozwój krajowej bazy surowcowej i paliwowo-energetycznej (m. in. węgiel, koks, siarka, miedź).

W wyniku unowocześnienia struktury przemysłu, udział przemysłu maszynowego i chemicznego w całej produkcji przemysłowej kraju zwiększył się z 32 proc. do 38 proc. Równocześnie z rozwojem gospodarki wzrastała jej efektywność.

Lata pomiędzy IV a V Zjazdem były okresem poważnych osiągnięć rolnictwa. W obecnym roku po raz pierwszy zebrano średnio w kraju 21 q zboż z hektara czyli o przeszło 4 q więcej niż 4 lata temu. Dzięki temu skup zboża z tegorocznych zbiorów przekroczy 4 mln. ton i będzie wyższy niż skup ze zbiorów 1964 roku co najmniej o 1,5 mln. ton, co umożliwi zmniejszenie uciążliwego importu zboża. Znacząco wzrosły również plony innych roślin uprawnych. Uzyskano dalszy postęp w rozwoju hodowli zwierząt.

Tak istotny postęp intensyfikacji produkcji rolnej jest przede wszystkim rezultatem coraz lepszego zaopatrywania rolnictwa w podstawowe środki produkcji, a zwłaszcza w nawozy sztuczne, których zużycie w roku gospodarczym 1968/1969 po raz pierwszy przekroczy 100 kg czystego składnika na hektar użytków rolnych. Istotne znaczenie ma także rozwój mechanizacji rolnictwa.

Między IV a V Zjazdem poważnie, bo o 44 proc. powiększono nakłady inwestycyjne. Poprawiła się realizacja planów w budownictwie. Lepiej wykonywany jest plan oddawania obiektów inwestycyjnych do użytku. Wskutek dużych potrzeb, ogólne rozmiary inwestycji przekroczy poziom założony w uchwale IV Zjazdu.

Zadania bieżącego planu 5-letniego, jeśli chodzi o ogólną wielkość obrotów w handlu zagranicznym, zostaną przekroczone.

Rozwój gospodarki umożliwił wzrost poziomu stopy życiowej ludności. Zapewniono nowe miejsca pracy dla ok. 1,5 mln. osób. Dochody realne z pracy i świadczeń społecznych wzrosły w przeliczeniu na osobę o ok. 20 proc., a realne dochody ludności rolniczej na osobę o ok. 19 proc. Założenia dotyczące wzrostu przedmiotowej płacy realnej ujęte w planie 5-letnim będą wykonywane. W wyniku realizacji I etapu podwyżki rent uległa poprawie sytuacja materialna rencistów. Nastąpił wydatny wzrost spożycia szeregu podstawowych artykułów konsumpcyjnych. W miastach oddano do użytku o 1/3 więcej

izb mieszkalnych niż w poprzednim 5-leciu.

Nastąpiły zmiany w strukturze społeczno-zawodowej ludności.

Szeregi klasy robotniczej powiększyły się o 800 tys. osób. Podniósł się poziom kwalifikacji robotników i całego społeczeństwa.

Dają jednak o sobie znać także i trudności. Niedostateczna poprawa w zakresie jakości, a zwłaszcza nowoczesności produkcji, utrudnia rozwój eksportu oraz podniesienie jego opłacalności. Nie osiągnięto założonych w planie 5-letnim proporcji między wzrostem produkcji przedmiotów spożycia i środków produkcji. Produkcja szeregu poszukiwanych wyrobów rynkowych jest niedostateczna. Nie jest również zadowalające tempo wzrostu wydajności pracy oraz postęp organizacji pracy i wykorzystania czasu roboczego.

Nadal utrzymuje się tendencja do nadmiernego wzrostu inwestycji przy niedostatecznym wykorzystaniu rezerw produkcyjnych nie wymagających nakładów inwestycyjnych. Zbyt długie są też cykle realizacji inwestycji.

2. GŁÓWNE ZADANIA GOSPODARCZE NA LATA 1969—1970

1. W latach 1969—1970, obok wykonania zadań bieżących 5-latk, należy stworzyć warunki dla dalszej rozbudowy i rekonstrukcji gospodarki narodowej w następnym 5-leciu. W tym celu niezbędne jest uzyskanie w okresie najbliższych 2 lat wzrostu dochodu narodowego o około 12 proc., co powinno zapewnić wzrost spożycia z dochodów osobistych ludności w całym bieżącym 5-leciu o 26—27 proc., a więc na poziomie nieco wyższym od ustalonego na bieżący plan 5-letni.

W latach 1969—1970 produkcja globalna przemysłu powinna wzrastać średniorocznie o ok. 8 proc. (przy znacznym szybszym tempie wzrostu produkcji przemysłu maszynowego i chemicznego), w tym produkcja środków wytwarzania o niecałe 9 proc., a przedmiotów spożycia — o ok. 6,5 proc.

2. Pilne potrzeby importowe oraz konieczność zrównoważenia bilansu płatniczego państwa wymagają dalszego wzrostu eksportu w latach 1969—1970 przeciętnie o ok. 8 proc. rocznie.

3. Konieczna jest również koncentracja wysiłków dla wykorzystania wszystkich możliwości wzrostu produkcji dóbr konsumpcyjnych.

4. Szczególną opieką musi być otoczony rozwój rolnictwa. Zakłady przemysłowe produkujące środki produkcji dla rolnictwa, a także transport i budownictwo powinny dołożyć starań, aby maksymalnie zaspokoić potrzeby związane z rozwojem produkcji rolnej oraz przetwórstwa i obrotu produktami rolnymi.

5. W działalności inwestycyjnej należy skoncentrować uwagę na terminowym oddaniu do użytku podstawowych obiektów bieżącej 5-latk.

Potrzeby gospodarki narodowej wymagają przyspieszenia rozwoju hutnictwa żelaza i metali nieżelaznych oraz przemysłu materiałów budowlanych.

Odpowiednio zwiększone nakłady inwestycyjne należy przeznaczyć na wykonanie zadań budownictwa mieszkaniowego oraz przygotowanie zaplecza technicznego i uzbrojo-

nych terenów pod rozszerzony program tego budownictwa w następnym 5-lecie.

6. Ważnym zadaniem jest zapewnienie niezbędnej zdolności przewozowej i dalsze usprawnienie pracy transportu.

7. W realizacji obecnego planu 5-letniego należy, zapewniając wykonanie planowych zadań we wszystkich działach gospodarki, położyć główny akcent na przekroczenie zadań produkcyjnych, decydujących o dalszym rozwoju.

8. Duża aktywność i zaangażowanie członków partii, a także bezpartyjnych znalazły wyraz w bardzo licznych wnioskach, propozycjach i uwagach, zgłoszonych w dyskusji przedzjazdowej.

Zjazd zobowiązuje wszystkie organizacje i instancje partyjne do wnikliwego przeanalizowania zgłoszonych wniosków, propozycji i uwag oraz podjęcia kroków w celu ich realizacji.

3. OGÓLNE KIERUNKI ROZWOJU GOSPODARKI NARODOWEJ W LATACH 1971—1975

1. Przyszły plan 5-letni powinien zapewnić dalszy wszechstronny rozwój ekonomiczny i kulturalny kraju oraz wzrost stopy życiowej ludności. Procesowi dalszej industrializacji kraju powinno nadal towarzyszyć dążenie do bardziej równomiernego rozmieszczenia sił wytwórczych i wyrównywania występujących jeszcze w rozwoju poszczególnych regionów kraju dysproporcji.

Zakłada się, że w latach 1971—1975 dochód narodowy wzrośnie o ok. 36 proc., a więc na poziomie zbliżonym do osiąganego w bieżącej pięcioletnicy. Aby to osiągnąć, należy w następnych 5-ciu latach zapewnić wzrost produkcji przemysłowej o 45—47 proc., czyli przeciętnie o ok. 8 proc. rocznie.

Niezbędne jest konsekwentne dostosowywanie produkcji do wzrastających potrzeb eksportu, rynku wewnętrznego oraz do zamierzeń inwestycyjnych. Należy dokonać unowocześnienia struktury przemysłu oraz zmniejszyć rozpiętość pomiędzy tempem wzrostu produkcji środków wytwarzania i przedmiotów spożycia.

2. Przemysły decydujące o unowocześnieniu gospodarki (przede wszystkim maszynowy i chemiczny) powinny rozwijać się w tempie szybszym od przeciętnego dla całej produkcji przemysłowej. Jednym z najważniejszych zadań przemysłu pozostaje powiększanie produkcji nowych wyrobów.

Konieczne jest zwrócenie szczególnej uwagi na szybkie zakończenie prac nad i zatwierdzenie programów rekonstrukcji i modernizacji poszczególnych branż i zakładów oraz realizację zadań w tym zakresie, terminowe oddawanie do ruchu nowych obiektów inwestycyjnych, szybkie uruchamianie produkcji nowych wyrobów.

2. Podstawowa część dochodu narodowego, którą stanowi ogólny fundusz spożycia, powinna w następnej 5-lacie wzrosnąć o ok. 27—29 proc., w tym spożycie indywidualne — o 26—28 proc., a w przeliczeniu na 1 mieszkańca o 20—22 proc. Kontynuować należy politykę zmierzającą do utrzymywania równomiernego wzrostu konsumpcji (a więc realnych dochodów z gospodarki rolnej i plac) przez klasę robotniczą i chłopów.

Zakłada się, że zatrudnienie w gospodarce społecznej w następnym 5-leciu wzrośnie o ok. 1,6 mln. osób, a liczba osób czynnych zawodowo w rolnictwie w skali całego kraju pozostanie w zasadzie na dotychczasowym poziomie. Realizacja polityki pełnego zatrudnienia należy ściśle powiązać z dalszym wzrostem wydajności pracy — jako podstawowym czynnikiem intensyfikacji procesów gospodarczych. Wydajność pracy w przemyśle wzrastać powinna rocznie o 5—6 proc., a w bu-

downictwie — o ok. 5 proc., a więc w tempie nieco szybszym niż w bieżącym 5-leciu. Dopyw kadr kwalifikowanych należy kierować głównie do dziedzin, które decydują o wzroście gospodarki narodowej.

Nieodzowne jest, z jednej strony, lokalizowanie nowych obiektów przemysłowych (o tzw. swobodnych warunkach lokalizacji) na terenach o wysokim przyroście rezerwy roboczych, z drugiej — bardzo zdecydowane kontynuowanie polityki deglomeracji wielkich miast i rejonów wysoko uprzemysłowionych.

4. W celu dalszego rozwoju gospodarczego kraju i systematycznej poprawy warunków życia społeczeństwa, wzrost nakładów inwestycyjnych powinien kształtować się w granicach 38—40 proc. w porównaniu do lat 1966—1970. Należy nadal utrzymywać nieco wyższe tempo wzrostu nakładów na inwestycje produkcyjne (przy priorytecie inwestycji w przemyśle) niż nieprodukcyjne (przy priorytecie w gospodarce mieszkaniowej i komunalnej).

5. Zasadnicze znaczenie dla przyszłego rozwoju gospodarczego — zarówno Polski, jak i pozostałych państw obozu socjalistycznego — ma rozszerzenie wzajemnych obrotów na bazie pogłębionej specjalizacji i kooperacji produkcji. Będzie my dążyć do znacznie ściślejszej niż dotychczas integracji gospodarczej państw zrzeszonych w RWPG.

4. ZMIANY W SYSTEMIE PLANOWANIA I ZARZĄDZANIA

Od szeregu lat kraje socjalistyczne, zjednoczone w RWPG, doskonalą system zarządzania i planowania, upatrując w tym jedną z ważnych przesłanek podniesienia efektywności gospodarowania. Odrzucając rewizjonistyczne koncepcje, podważające rolę centralnego planowania w gospodarce i zmierzające do zastąpienia jego funkcji wolnym działaniem mechanizmu rynkowego, dążymy do umocnienia roli centralnego planowania przede wszystkim na drodze mocniejszego oparcia go na podstawach naukowych, a jednocześnie wyposażenia w większym stopniu w dźwignie i bodźce ekonomiczne kosztem ograniczenia ilości dyrektywnych nakazów planu. Ma to na celu wywołanie inicjatywy organizacji gospodarczych.

1. Uwzględniając specyfikę poszczególnych działów i gałęzi gospodarki, a nawet poszczególnych branż, trzeba do stosować do niej konkretne rozwiązania systemu ekonomiczno-finansowego i w zakresie metod planowania.

Doskonalenie metod planowania i zarządzania powinno towarzyszyć drogą obiektywnie uzasadnionemu procesowi koncentracji produkcji i zwiększania serii produkowanych wyrobów, co jest nieodzownym warunkiem unowocześnienia i potania produkcji. Wybór weźlowych kierunków rozwoju powinien jednocześnie stać się punktem wyjścia dla koncentracji związanych z nimi badań naukowych i prac zaplecza konstrukcyjnego oraz technologicznego.

2. Celem planowania na szczeblu centralnym powinno być kształtowanie rozwoju podstawowych działów, gałęzi, regionów i organizacji gospodarczych. Centralne sterowanie procesami gospodarczymi z pomocą tych planów powinno zapewnić właściwe tempo rozwoju sił wytwórczych i prawidłowość proporcji rozwoju ekonomicznego.

Niezbędną przesłanką doskonalenia metod planowania jest zwiększenie jego elastyczności. Dyrektywny charakter powinien mieć tylko najważniejsze zadania i środki niezbędne dla wykonania NPG, różne w zależności od branż. Ministerstwa, prezydium Zjednoczenia nie powinny rozszerzać zakresu wskazywania dyrektywnych dla przedsiębiorstw w stosunku do ustaleń NPG. Należy usprawnić metody planowania w przemyśle terenowym, państwowym i spółdzielczym.

3. Należy upowszechniać system długoterminowych jak i doradczych umów o dostawy między producentami i odbiorcami i podnieść rangę tych umów.

W zakresie produkcji artykułów rynkowych dyrektywy planu powinny, stosownie do możliwości materiałowych gospodarki, wyznaczać tylko ogólne zadania produkcji w rozbięciu na podstawowe grupy towarowe. Przedsiębiorstwa powinny mieć prawo, zależnie od przebiegu zamówień, same korygować swoje plany.

W celu ściślejszego dostosowania produkcji do zapotrzebowania odbiorców należy przygotować wprowadzenie w planowaniu miernika produkcji towarowej zrealizowanej, zamiast obecnie stosowanego miernika produkcji towarowej, obejmującej również tę część produkcji, która powiększa zapasy przedsiębiorstw.

4. Istotne znaczenie posiada pogłębianie analitycznych metod planowania. Metody programowania optymalizacyjnego i inne instrumenty analityczne mogą i powinny znaleźć szerokie zastosowanie. Należy rozwijać i doskonalić system planowania regionalnego.

5. W dalszym doskonaleniu systemu ekonomiczno-finansowego zjednoczeń i przedsiębiorstw niezbędne jest wzmacnianie i ulepszenie rozrachunku gospodarczego dostosowanego do specyfiki branży.

6. W usprawnieniu metod planowania i zarządzania przysięm niezwykle ważne miejsce zajmują ceny.

Celowe jest dokonanie reformy cen artykułów zaopatrzeniowo-inwestycyjnych w kierunku zbliżenia tych cen do rzeczywistych kosztów wytwarzania w kraju oraz zapewnienia ich właściwej relacji do cen rynku światowego.

W oparciu o nowe ceny zaopatrzeniowe zostanie zmieniony również system cen fabrycznych, aby mogły one skutecznie oddziaływać na postęp techniczny, na dostosowanie produkcji do potrzeb odbiorców i na podnoszenie jej jakości.

Udoskonalenie systemu finansowego i zmiany cen zaopatrzeniowych powinno umożliwić powiązanie wyników handlu zagranicznego, zarówno w imporcie jak i w eksporcie, z ogólnymi wynikami finansowymi przedsiębiorstw i zjednoczeń.

7. Należy przejść na system finansowania inwestycji, który zapewniłby centralne kierowanie procesem redystrybucji środków społecznych, a jednocześnie angażował środki własne przedsiębiorstw i przedsiębiorstw, podnosząc w ten sposób ich zainteresowanie poprawą wyników ekonomicznych i efektywnością nakładów inwestycyjnych. Zmiany zasad planowania i finansowania inwestycji wymagać będą odpowiedniego dostosowania organizacji i metod działania banków.

8. Postępująca koncentracja produkcji powoduje potrzebę tworzenia nowych układów organizacyjnych zjednoczeń i dostosowania nowych form powiązań międzyzakładowych. Zakres uprawnień przedsiębiorstw w dziedzinie zarządzania i planowania powinien być zróżnicowany w zależności od ich wielkości i specyfiki branży.

9. Dalsze ulepszanie planowania i zarządzania gospodarką może odbywać się bez zastrzeżeń w toku pracy i strat tylko w warunkach umacniania szeroko pojętej socjalistycznej dyscypliny pracy i wzrostu poczucia odpowiedzialności każdego członka załogi za pełne i sumienne wykonanie zadań, za przestrzeganie obowiązujących norm postępowania i przepisów.

10. Żaden system ekonomiczno-finansowy nie stworzy sam przez się prawidłowego układowa stosunków między różnymi ogniwami aparatu zarządzania ani właściwego układu stosunków społecznych w procesie produkcji. Spraw tych nie da się bowiem oderwać od kierowniczej działalności partii i od właściwego spełniania innych funkcji przez administrację gospodarczą i związki

zawodowe, a przede wszystkim — przez samorząd robotniczy.

5. ZADANIA W DZIEDZINIE BADAŃ NAUKOWYCH

W okresie między IV i V Zjazdem nastąpił szybki wzrost nakładów na prace badawcze oraz rozszerzenie bazy kadrowej i materialnej placówek naukowych i wyższych uczelni.

1. Potrzeby gospodarki wymagają koncentracji prac badawczych wokół zadań o węzłowym znaczeniu dla dalszego rozwoju kraju. Przy podejmowaniu prac badawczych należy dokonywać analizy przewidywanych efektów ekonomicznych, uwzględniając warunki praktycznego zastosowania wyników badań w gospodarce, możliwości inwestycyjne, kadrowe itp.

Pierwszeństwo należy przyznać realizacji zadań, które służą: unowocześnieniu produkcji i metod wytwarzania; kompleksowemu wykorzystaniu bogactw naturalnych kraju; właściwemu zagospodarowaniu poszczególnych regionów.

W latach 1969—70 należy określić węzłowe problemy naukowo-techniczne o poważnym znaczeniu dla rozwoju gospodarki w latach 1971—1975. Problemy te trzeba przedłożyć do rozwiązania wybranym placówkom względnie ośrodkom naukowym.

2. W okresie 1969—1975 należy utrzymać dotychczasową dynamikę wzrostu nakładów na prace badawcze i rozwojowe, co oznaczać będzie przeznaczenie na ten cel pod koniec przyszłego 5-lecia 2,5 proc. dochodu narodowego. Jednym z głównych zadań jest usprawnienie struktury organizacyjnej szkół wyższych i placówek badawczych.

3. Doskonaląc i rozwijając własny potencjał badawczy, należy umacniać współpracę naukową z bratnimi krajami socjalistycznymi w zakresie wybranych kierunków i problemów. Trzeba dążyć do specjalizacji w dziedzinie badań, a także do tworzenia w miarę potrzeby wspólnych placówek badawczych.

6. HANDEL ZAGRANICZNY

Poważna rola w realizacji zadań stojących przed naszą gospodarką w latach 1971—1975 przypada handlowi zagranicznemu.

Rozwój gospodarki kraju wymaga zwiększenia importu paliw, surowców i materiałów do produkcji oraz niektórych artykułów rolnospożywczych. Szczególnie szybko wzrastać będzie przywóz maszyn, urządzeń oraz zakup licencji. Jedynym źródłem pokrycia tego importu jest eksport we wszystkich jego formach.

1. W obrotach handlu zagranicznego rosnącego znaczenia nabierać będzie wymiana gotowych wyrobów przemysłowych. Zwiększenie rozmiarów handlu zagranicznego w stosunku do dochodu narodowego wymaga uzyskania dalszej poprawy opłacalności wywozu.

Do roku 1975 powinniśmy zwiększyć eksport o ok. 48 proc. w stosunku do roku 1970 — głównie przez wydatny wzrost wywozu maszyn i urządzeń oraz przemysłowych artykułów konsumpcyjnych. Duży wpływ na określenie kierunków rozwoju eksportu powinny wywrzeć wieloletnie umowy o dostawach. Centrale handlu zagranicznego powinny zawierać takie umowy nie tylko z zakładami specjalizującymi się w wywozie, lecz również z innymi przedsiębiorstwami i zjednoczeniami przemysłowymi.

Główna rola w zwiększeniu wpływów dewizowych przypadnie w przyszłym pięcioletnim przemysłowi maszynowemu.

2. Ważnym działem eksportu pozostaną paliwa (węgiel), su-

Ciąg dalszy na str. 4

Uchwała V Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Ciąg dalszy ze str. 3

rowiec (m. in. siarka) i materiały do produkcji. Udział tej grupy towarów w całości naszego eksportu będzie się zmniejszał, niemniej zachowa poważne znaczenie dla naszego bilansu obrotów towarowych i płatniczych z zagranicą.

Eksport artykułów rolnospożywczych powinien być utrzymany na obecnym poziomie. Wzrost eksportu tych towarów powinien iść w parze z pełnym zaopatrzeniem rynku wewnętrznego oraz uwzględnić wymogi jakościowe.

3. Rozwój naszej specjalizacji eksportowej powinien uwzględniać przede wszystkim potrzeby i żądania rynku krajów zrzeszonych w RWP, w których trzeba też przede wszystkim szukać zaspokojenia naszych potrzeb importowych. Wzrastającą rolę w naszych obrotach handlowych z zagranicą powinny odgrywać kraje rozwijające się gospodarczo. Jesteśmy także zainteresowani w rozwoju wymiany handlowej z wysoko rozwiniętymi krajami kapitalistycznymi.

1. ROZWÓJ BAZY SUROWCOWO-MATERIALOWEJ I KOOPERACYJNEJ

1. W gospodarce paliwowo-energetycznej istotne jest pokrycie przyrostu zapotrzebowania przede wszystkim bardziej efektywnymi nośnikami energii. Przy utrzymaniu decydującej roli węgla kamiennego należy poprawić strukturę bilansu paliwowo-energetycznego, przede wszystkim przez zwiększenie zużycia gazu ziemnego, a także paliw płynnych. Produkcja energii elektrycznej powinna z 5,5 mld. kWh w 1968 r. wzrosnąć do ok. 65 mld. kWh w 1970 r. i 96 mld kWh w 1975 r., głównie w oparciu o elektrownie spalające węgiel kamienny. Powinno znacząco wzrosnąć tempo wydobycia węgla koksującego, zwłaszcza w ROW.

2. Podstawowym problemem w hutnictwie żelaza będzie w latach 1971—75 osiągnięcie rozwoju postępowych standardów jakościowych produkowanych wyrobów, przy jednoczesnym obniżeniu kosztów własnych oraz rozszerzeniu asortymentów. Realizacja tych zadań następować powinna przede wszystkim drogą modernizacji i rekonstrukcji wydziałów i urządzeń starego hutnictwa, zwłaszcza przetwórstwa. Istotne znaczenie dla osiągnięcia zadań przez hutnictwo będzie miało oddanie do użytku szeregu nowych i zmodernizowanych obiektów.

3. Podstawowym zadaniem w rozwoju górnictwa i hutnictwa metali, niezależnych jest efektywne wykorzystanie zdolności produkcyjnych kopalń miedzi oraz dalsze unowocześnienie przemysłu cynkowego. Nowe kopalnie rud miedzi powinny dostarczyć w 1970 roku 4 mln. ton rudy, co w porównaniu z r. 1968 umożliwi zmniejszenie importu miedzi o przeszło 30 proc. przy równoczesnym wzroście jej zużycia w kraju w latach 1965—1970 o 32 proc. Konieczne jest przeznaczenie w następnym 5-leciu odpowiednich nakładów na rozwój hutnictwa miedzi oraz zakładów wytwarzających gotowe wyroby z miedzi i jej stopów przy pewnym ograniczeniu wydatków na wydobycie rudy.

Niezbędne jest też dalsze unowocześnienie hutnictwa cynku oraz przyspieszenie budowy nowej kopalni rud cynku-olowiowych w Zagłębiu Olszowsko-Chrzanowskim. W 1970 r. produkcja cynku powinna wynieść 233 tys. ton. W 1975 roku udział cynku uzyskiwanego z surowców krajowych nie powinien być mniejszy niż osiągnięty w 1970 r. Zużycie aluminium w przeliczeniu na 1 mieszkańca powinno w roku 1970 osiągnąć ok. 3,8 kg.

4. Bardzo istotnym zadaniem przemysłu chemicznego jest właściwe wykorzystanie przeobrażenia ropy naftowej dla uzyskania niezbędnej ilości surowców petrochemicznych do produkcji tworzyw sztucznych, włókien i kauczuków syntetycznych oraz masowych półproduktów organicznych. Przyszły plan 5-letni powinien być okresem intensywnego rozwoju petrochemii. Zdolności produkcyjne petrochemii powinny ulec w porównaniu z 1970 r. niemal trzykrotnemu wzrostowi. Konieczne jest też zwiększenie przerobu ropy naftowej z ok. 5,7 mln. ton w 1968 r. do ok. 7,5 mln. ton w 1970 r. oraz do 13,5—14,5 mln ton w ostatnim roku następnej 5-letki. Produkcja tworzyw sztucznych w latach 1971—1975 powinna zostać podwojona.

W bieżącym planie 5-letnim intensywnie rozwija się przemysł zastępujących surowce naturalne włókien chemicznych, których produkcję w 1975 roku powinno się zwiększyć prawie dwukrotnie w porównaniu z 1970 r. przy intensywnym rozwoju produkcji włókien syntetycznych. Należy podnieść jakość włókien wiskozowych, zwiększyć ich trwałość i odporność na pranie. Trzeba zapewnić wzrost udziału włókien chemicznych w ogólnym zużyciu z 43,2 proc. w 1965 r. do ok. 50 proc. w 1970 r. i do ok. 55 proc. w 1975 r.

Ważnym zadaniem przemysłu chemicznego jest zapewnienie w latach 1971—1975 co najmniej dwukrotnego wzrostu wydobycia siarki, w oparciu o najbardziej efektywną technologię.

5. Przemysł maszynowy — dostawca maszyn i urządzeń niezbędnych dla unowocześnienia produkcji we wszystkich gałęziach przemysłu — odgrywa podstawową rolę w rozwoju całej gospodarki narodowej. Jego ważnym zadaniem w najbliższych latach jest opanowanie produkcji nowych wyrobów licencyjnych oraz własnych nowoczesnych konstrukcji.

Rozwój przemysłu maszynowego i elektrotechnicznego powinien odbywać się na zasadzie koncentracji sił i środków w wybranych gałęziach. Celem zapewnienia prawidłowego rozwoju przemysłu maszynowego i poprawy jego wyników ekonomicznych konieczna jest rozbudowa wyspecjalizowanej bazy produkcyjnej półfabrykatów, podzespołów i zespołów maszyn oraz normalii, jak również istotna poprawa organizacji kooperacji przemysłowej. Należy dla wszystkich zakładów ustalić programy unowocześnienia poziomu wytwarzania do 1975 roku. Unowocześnienie procesów wytwarzania powinno służyć uprzywilejowaniu inwestycji modernizacyjnych w tym przemyśle.

Jednym z istotnych zadań przemysłu maszynowego jest dalsze podniesienie jakości i nowoczesności produkowanych wyrobów.

Ważną rezerwę stanowią w przemyśle maszynowym możliwości poprawy organizacji produkcji w przedsiębiorstwach. Toteż ulepszanie form organizacji powinno być procesem ciągłym — podstawowym obowiązkiem każdego przedsiębiorstwa.

8. ZADANIA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIALÓW BUDOWLANYCH

Zakładany w gospodarce ogólny poziom inwestycji wymaga zwiększenia produkcji budownictwa w latach 1969—1970 o ok. 14 proc., a w 1975 r. o dalsze ok. 33—35 proc.

1. Moc produkcyjną budownictwa należy jednak rozwijać szybko, a mianowicie o ok. 38—40 proc., stwarzając w ten sposób rezerwę niezbędną dla sprawnego wykonawstwa inwestycyjnego. Ważna jest zwłaszcza rozbudowa przedsiębiorstw specjalistycznych. Celem jest rozszerzenie zakresu obowiązków generalnego wykonawcy przez przekazanie mu części funkcji dotyczących inwestora.

Pomyślne wykonanie zadań budownictwa zależy będzie od

postępu techniczno-organizacyjnego. Oznacza to konieczność dalszego uprzemysłowienia budownictwa, stosowania na coraz szerszą skalę elementów wielkomiarowych oraz szerszego wdrażania kompleksowej mechanizacji robót. Pilnym zadaniem jest rozszerzenie zakresu stosowania dokumentacji typowej i powtarzalnej w budownictwie przemysłowym.

2. Terminowe i sprawne zaopatrzenie w materiały budowlane obok postępu techniczno-organizacyjnego jest decydującą gwarancją właściwego przebiegu procesów inwestycyjnych. Po 1970 r. należy zapewnić taki wzrost produkcji materiałów budowlanych, aby zaspokoić nie tylko potrzeby kraju, ale wytworzyć dostateczną rezerwę operacyjną.

3. Podstawowym zadaniem budownictwa stać się powinno wydatne skrócenie cykli budowy oraz dalsza obniżka kosztów i podniesienie jakości wykonawstwa.

9. PRZEMYSŁ DLA ROLNICTWA

Dalszy rozwój rolnictwa wymaga zwiększenia dostaw odpowiednich środków produkcji, a przede wszystkim traktorów, narzędzi i maszyn rolniczych oraz nawozów i środków ochrony roślin. Wydatnie należy zwiększyć dostawy ciągników ciężkich o mocy 75 KM, ciągników lekkich o mocy 30 KM oraz maszyn towarzyszących w asortymencie znacznie rozszerzonym, w tym maszyn do sprzętu zboża, okopowych, roślin pastewnych i pielęgnacji użytków zielonych, a także części zamiennych bardzo ważnym zadaniem przemysłu jest dostarczenie nowoczesnych przyczep dostosowanych do warunków pracy w rolnictwie. Konieczne jest również pełne pokrycie popytu na deficytowe obecnie maszyny konne.

Należy kontynuować realizację programu zwiększenia produkcji nawozów azotowych oraz zwiększyć produkcję nawozów fosforowych. Przyrost produkcji nawozów powinien dokonywać się w postaci wieloskładników nawozów wysoko skoncentrowanych.

Dzięki zwiększeniu krajowej produkcji nawozów sztucznych oraz importowi — dostaw dla rolnictwa powinny w 1975 r. wzrosnąć o około 40 proc. w porównaniu z 1970 r.

Rozwój produkcji środków ochrony roślin powinien zapewnić pełne pokrycie potrzeb i poprawę struktury tych wyrobów.

10. GŁÓWNE ZADANIA ROLNICTWA I LEŚNICTWA

Partia kontynuować będzie dotychczasową politykę rolną i doskonalić ją nadal we wspólnym interesie klasy robotniczej i chłopów. Naczelna zasada polityki rolnej pozostaje jak dotychczas: szybkiego wzrostu produkcji z procesem socjalistycznych przeobrażeń społeczno-gospodarczych wsi.

1. Zadania wzrostu produkcji rolnej wymagają coraz bardziej intensywnego wykorzystania każdego hektara użytków rolnych. Konieczne jest zaostreżenie ochrony gruntów uprawnych przed nadmiernym przeznaczaniem ich na cele nie rolnicze.

Państwo wspierać będzie inicjatywę produkcyjną i społeczną rolników przez poprawę ekonomicznych warunków produkcji, pomoc kredytową i wszechstronną instruktaż fachowy. Rozszerzać i doskonalić należy system kontraktacji, który w sposób planowy wiąże gospodarke indywidualną z gospodarką narodową.

2. Duża waga rolnictwa w gospodarce narodowej wymaga dalszego wydatnego zwiększenia nakładów inwestycyjnych. Przy ich rozdziale należy w szerszym zakresie uwzględnić potrzeby województw i terenów dysponujących warunkami szybkiego zwiększenia produkcji rolnej.

Konieczność dalszej modernizacji materialno-technicznej bazy rolnictwa oraz wzrost popytu na usługi maszynowe i inne potrzeby inwestycyjne wsi uzasadniają utrzymanie Funduszu Rozwoju Rolnictwa — jako ważnej dzwigni unowocześnienia gospodarki chłopskiej.

Fundusz Rozwoju Rolnictwa będzie, podobnie jak dotychczas, stanowić materialną podstawę rozwoju wszechstronnej działalności kółek rolniczych, która powinna koncentrować się na lepszym wykorzystaniu powszechnie występujących rezerw produkcyjnych.

3. Naczelnym zadaniem w produkcji rolnej jest osiągnięcie samowystarczalności w produkcji zbóż oraz wydatne zwiększenie zbiorów pasz — jako podstawy wzrostu produkcji zwierzęcej.

Dla dalszego powiększania produkcji zwierzęcej — obok szybkiego wzrostu produkcji zbóż — konieczne jest przyspieszenie wzrostu plonów roślin pastewnych i unowocześnienie gospodarki paszowej. Należy doprowadzić do zasadniczej poprawy gospodarki na użytkach zielonych, w których tkwią największe rezerwy produkcyjne.

4. Trzeba nadal rozwijać po głowie bydła, produkcję żywności wołowej i mleka oraz pogłowie trzody chlewnej, jak również intensyfikować jej tucz w oparciu o nowoczesną technologię.

5. Coraz większą rolę w postępie całego rolnictwa spełnia PGR. Powinny one koncentrować uwagę na powiększaniu produkcji zbóż, suszu z zielonek i ziemniaków, żywności wołowej i mleka oraz doskonaleniu produkcji nasion kwiatów i hodowlę zwierząt zarodkowych, przeznaczonych dla całego rolnictwa. Szczególnie ważną sprawą jest szybkie podniesienie produkcji i poprawa wyników gospodarczych słabych ekonomicznie PGR.

Większą niż dotychczas uwagę zwrócić trzeba również na rozwój budownictwa mieszkaniowego także w formach spółdzielczych.

Państwo będzie nadal udzielać spółdzielniom produkcyjnym pomocy ekonomicznej i fachowej oraz zaopatrywać je w środki produkcji. Aby ta pomoc dała oczekiwane rezultaty, spółdzielnie produkcyjne powinny skierować główny wysiłek na produkcję zbożową i zwierzęcą oraz na umocnienie zespołowej gospodarki przy coraz lepszym wykorzystywaniu własnych środków.

6. O wzroście plonów zdecydować przede wszystkim poziom nawożenia mineralnego. Dlatego należy tak szybko powiększać dostawy nawozów, aby pod zbiory 1975 roku osiągnąć poziom ich zużycia w wysokości 190—200 kg w czystym składniku (NPK) na 1 ha użytków rolnych. Konieczne jest dalsze wydatne zwiększenie wapnowania gleb.

Zasadniczy wpływ na efektywność produkcji zwierzęcej wywierać powinna poprawa żywienia zwierząt i coraz szersze stosowanie przemysłowych mieszanek pasz, dodatków mineralnych i prefabrykatów za stepczych. Stosownie do tych zadań należy więc rozbudować i modernizować przemysł paszowy, farmaceutyczny i bioweterynaryjny. Trzeba zwiększyć dostawy materiałów budowlanych dla potrzeb wsi i rolnictwa.

7. Intensyfikacja rolnictwa wymaga znacznego rozszerzenia usług produkcyjnych, remontowych, inwestycyjnych i handlowych.

Kółka rolnicze, POM i ich filie powinny więc koncentrować wysiłki na rozszerzaniu usług mechanicznych. Usługi w zakresie wysiewu nawozów i wapna, ochrony roślin, zbioru zbóż i okopowych pielęgnacji użytków zielonych powinny być uznane za priorytetowe. Należy nadal rozwijać proces koncentracji sprzętu w kółkach rolniczych, organizować i umacniać międzykółkowe bazy maszynowe, zwłaszcza w rejonach, gdzie pokrycie potrzeb usługowych warunkuje szybszy wzrost produkcji rolnej.

8. Rosnące wyposażenie rolnictwa w nowoczesne środki produkcji wymaga, dalszego, szybszego podnoszenia kwalifikacji rolników i ogółu pracowników rolnictwa. Kółka rolnicze, związki zawodowe i samorząd rolniczy w PGR, za pomocą szkoleń i służby rolnej powinny uważać podnoszenie kultury rolnej, upowszechnianie postępowych metod agrotechniki jako jedno z głównych swoich zadań. Niezmiernie ważne jest doskonałe przygotowanie młodzieży do pracy w rolnictwie i w związanych z nim zawodach.

9. Szybki postęp nauki i techniki w rolnictwie zobowiązuje do stałego doskonalenia pracy kadry inżyniersko-technicznej. Bardzo ważne jest także szybkie wdrażanie do produkcji wyników badań naukowych.

Najważniejszym zadaniem gospodarki leśnej pozostaje podnoszenie produktywności lasów. W tym celu konieczna jest wszechstronna intensyfikacja gospodarki leśnej. Nie mniej ważne jest dążenie do poprawy zagospodarowania lasów chłopskich.

W okresie do 1975 roku zapewnić należy istotny postęp mechanizacji prac gospodarczo-leśnych, znacznie poprawić stan dróg leśnych i rozbudować osady celem umożliwienia eksploatacji wszystkich kompleksów leśnych.

11. PRZEMYSŁ ROLNO-SPOŻYWCZY

W całokształcie polityki rolnej coraz większego znaczenia nabiera szybkie powiększanie mocy przetwórczych przemysłu spożywczego.

1. W latach 1971—1975 przyrost nakładów inwestycyjnych w przemyśle rolno-spożywczym powinien usunąć istniejące niedobory zdolności produkcyjnych i zapewnić wykorzystanie surowców oraz lepsze zaspokojenie potrzeb ludności i eksportu.

2. Zwiększenie podaży surowców rolnych, zwłaszcza produktów pochodzenia zwierzęcego oraz owoców i warzyw, a także znaczny wzrost połowów ryb wymaga dalszej rozbudowy chłodnictwa składowego i transportu chłodniczego. Również piekarnictwo, masarnie i wytwórnie napojów chłodzących wymagają rozbudowy i zwiększenia zdolności produkcyjnej.

3. Dalsze usprawnienie gospodarki żywnościowej wymaga ściślejszego powiązania rolnictwa i przemysłu spożywczego, lepszej koordynacji inwestycji oraz dostosowania rozmieszczenia przetwarzających surowce rolne zakładów do baz produkcji rolnej.

12. ZADANIA W ZAKRESIE ROZWOJU TRANSPORTU, ŻEGLUGI I ŁĄCZNOŚCI

Wzrost gospodarki w latach 1971—75 wymaga przyspieszenia rozwoju i unowocześnienia wszystkich rodzajów transportu i łączności.

1. Powstałe w toku bieżącego 5-lecia trudności w działaniu kolei powinny być usuwane stopniowo w latach najbliższych przez zwiększenie liczby wagonów towarowych oraz usprawnienie pracy eksploatacyjno-przewozowej.

Do 1975 r. powinny zostać zelektryfikowane wszystkie podstawowe magistrale kolejowe. Główny nacisk powinien być położony na trasę spalinową.

2. Przewidywany wysoki wzrost przewozów samochodami wymaga w okresie 1971—1975 zwiększenia dostaw samochodów o dużej ładowności wozów specjalnych oraz wysoko tonażowych przyczep samo wyładowniczych. Szczególną uwagę należy zwrócić na rozwój komunikacji autobusowej.

3. Zwiększające się w szybkim tempie obroty morskie wymagają dalszego wydatnego rozwoju floty handlowej. Towarzystwu temu musi rozwój stoczni remontowych, a także budowa nowoczesnych specjalistycznych baz przeładunkowych w portach.

4. Podstawowym kierunkiem rozwoju łączności powinna być rozbudowa i unowocześnienie telekomunikacyjnej sieci międzypaństwowej.

Należy wydatnie zwiększyć liczbę instalowanych numerów telefonicznych w miejskich centralach automatycznych oraz w dalszym ciągu rozwijać system łączności telegraficznej i dalekopisowej.

13. ZAOPATRZENIE LUDNOŚCI — USŁUGI

1. niezbędne jest zapewnienie szybkiego rozwoju przemysłów produkujących dla potrzeb rynku, zwłaszcza przemysłu lekkiego. Tempo wzrostu dostaw wyrobów tego przemysłu powinno wynieść w latach 1969—1970 ok. 16 proc., ale w szybszym tempie — o ok. 23 proc. powinny wzrosnąć dostawy artykułów rynkowych produkowanych przez przemysł maszynowy i metalowy; dostawy wyrobów przemysłu chemicznego — o ok. 25 proc., a meblarskiego o ok. 21 proc.

2. Zmiany w strukturze spożycia będą kształtować się pod rosnącym wpływem wzrostu zatrudnienia, znacznie wyprzedażającego ogólny wzrost liczby ludności oraz pod wpływem wzrostu grupy ludności w wieku 20—29 lat, w którym rozpoczyna się samodzielne życie. Oba te czynniki spowodują poważny wzrost zapotrzebowania na odzież, obuwie i inne artykuły przemysłowe, a także na mieszkania, meble oraz wszelkiego rodzaju usługi. Ważne zadanie stoi zwłaszcza przed przemysłem motoryzacyjnym, który obok wydatnego zwiększenia dostaw samochodów osobowych powinien również zapewnić wystarczającą produkcję części zamiennej oraz rozwiniętą obsługę techniczną i remontową samochodów.

3. Ulepszenie organizacji i funkcjonowania handlu powinno opierać się przede wszystkim na: pogłębianiu analizy popytu, dalszej poprawie systemu zamawiania towarów i gospodarowania ich zapasami; usprawnianiu działalności organizacji wiodących w handlu, intensyfikacji sprzedaży artykułów, których podaż jest dostateczna; dalszym usprawnianiu obsługi konsumentów i rozszerzeniu zakresu usług.

4. W następnym 5-leciu nieodzowne jest wydatne zwiększenie zakresu odpłatnych usług dla ludności poprawienie ich jakości i terminowości. Należy zapewnić wzrost wartości usług jednostek gospodarki uspołecznionej dla ludności w 1975 r. o ponad 50 proc. W porównaniu z 1970 r. państwowy przemysł terenowy i spółdzielczość pracy, obok swego głównego zadania jakim jest świadczenie usług — muszą rozszerzyć produkcję artykułów rynkowych. Trzeba ograniczać tendencję do zwiększenia obrotów rzemiosła z gospodarką uspołecznioną w zakresie współpracy kooperacyjnej. Należy przeciwdziałać szkodliwemu przechwytywaniu części dochodu narodowego przez prywatne pośrednictwo handlowe.

14. BUDOWNICTWO MIESZKANIOWE I GOSPODARKA KOMUNALNA

1. W latach 1971—1975 należy, w porównaniu do przewidywanych wyników obecnej 5-letki, zwiększyć program rzeczowy budownictwa mieszkaniowego — licząc w izbach o ok. 28 proc., a uwzględniając niezbędne zwiększenie przeciętnej powierzchni użytkowej izb i mieszkań o ok. 31 proc. Wzrost uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego w tym okresie powinien wynieść odpowiednio — w izbach ok. 31 proc., a w m kw. powierzchni użytkowej — o ok. 37 proc. Należy dążyć do poprawy rozwiązań funkcjonalnych w mieszkaniach.

Podstawową drogę poprawy warunków mieszkaniowych ludności powinno stanowić budownictwo spółdzielcze. Naczelnym zadaniem spółdzielczości mieszkaniowej powinno być zapewnienie do 1975 r. mieszkań w zasadzie dla wszystkich.

Ciąg dalszy na str. 5

Uchwała V Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Dokończenie ze str. 4

stkich członków zarejestrowanych do końca 1970 r. oraz tych kandydatów, których sytuacja mieszkaniowa będzie szczególnie trudna. Należy w latach 1971—1975 zapewnić również mieszkańcom spółdzielczym dla rodzin kierowanych do spółdzielni przez rady narodowe i zakłady pracy.

2. Do głównych zadań gospodarki komunalnej w latach 1971—1975 należy osiągnięcie dalszej, wyraźnej poprawy w zaopatrzeniu ludności miast w wodę, w odprowadzeniu i oczyszczeniu ścieków, funkcjonowaniu komunikacji miejskiej oraz oczyszczaniu miast.

3. W miarę możliwości należy zwiększyć dyspozycyjne zasoby wodne i ich wykorzystanie dla potrzeb ludności i gospodarki oraz poprawić zabezpieczenie ludności i majątku narodowego przed powodziami.

15. ŚWIADCZENIA SPOŁECZNE

Podstawowym zadaniem partii w dziedzinie polityki społecznej jest doprowadzenie do zrównania uprawnień robotników i pracowników umysłowych w zakresie świadczeń społecznych. Zrównanie wynikać może przede wszystkim ze stażu pracy; zostaną zachowane niektóre odrębne normy, związane ze szczególnym rodzajem pracy.

1. Realizację tej zasady należy rozpocząć od ujednolicenia norm urlopowych, które zarówno dla robotników, jak i dla pracowników umysłowych już pracujących i nowo przystępujących do pracy powinny wynosić:

- po 1 roku pracy — 14 dni rob.
- po 3 latach pracy — 17 dni rob.
- po 6 latach pracy — 20 dni rob.
- po 10 latach pracy — 25 dni rob.

Normy te powinny być uzależnione od stażu pracy, obejmującego również okres nauki.

Nowe ujednolicone normy urlopowe należy wprowadzić w życie sukcesywnie w ciągu dwóch lat, począwszy od roku 1969. Zrównanie pozostałych praw pracowniczych, a wśród nich przede wszystkim uprawnień do pobierania

świadczeń chorobowych, należy urzeczywistniać sukcesywnie po roku 1970.

2. Należy kontynuować rozpoczęte już skracanie czasu pracy. W najbliższych 2 latach należy zakończyć wprowadzenie skróconej dziennej normy czasu pracy na stanowiskach pracy o warunkach uciążliwych i szkodliwych dla zdrowia oraz rozszerzyć stosowanie systemu 4-brygadowego w branżach, w których występuje praca ciągła.

3. Wyrównanie dysproporcji w poziomie świadczeń społecznych na rzecz poszczególnych grup pracowników wymaga prawidłowego podziału środków.

4. Z uwagi na wzrost zatrudnienia kobiet konieczne jest zwiększenie liczby miejsc w żłobkach i przedszkolach oraz w dalszym ciągu rozszerzenie zakresu zorganizowanego wypoczynku wakacyjnego dzieci i młodzieży.

5. Stała poprawa poziomu opieki zdrowotnej wymaga dalszej rozbudowy sieci placówek lecznictwa otwartego i skutecznych form powiązania przychodni i ośrodków zdrowia ze szpitalnictwem. Szczególne zadania spoczywają na placówkach przemysłowej służby zdrowia.

6. W rozwoju działalności społecznej należy przede wszystkim służyć problemom bezpieczeństwa, higieny pracy oraz opieki zdrowotnej.

7. Należy zapewnić pracownikom możliwość spożywania gorących posiłków w zakładach pracy poprzez tworzenie stołówek i bufetów, a także do starczanie posiłków do wydziałów produkcyjnych.

8. Pracownicy odchodzący z czynnego życia zawodowego na zasłużony wypoczynek powinni być otoczeni rosnącą troską zakładów pracy. Rentistom trzeba zapewnić korzystanie w niezbędnym zakresie ze stołówek pracowników, wczasów zakładowych i różnych form opieki zdrowotnej oraz urządzeń kulturalnych zakładów pracy.

9. Należy systematycznie poprawiać warunki wypoczynku urlopowego i niedzielnego ludzi pracy.

Należy intensywnie krzewić sport i turystykę wśród ludzi pracy.

II. Zadania partii w dziedzinie rozwoju demokracji socjalistycznej

1. Wszechstronny socjalistyczny rozwój naszego kraju dokonuje się w walce klasowej. Siły prawicy społecznej i współdziałające z nią ugrupowania rewizjonistyczne próbowały w naszym społeczeństwie siać zamęt ideologiczny i dezorientację polityczną. Głównym sprzymierzeńcem tych sił antysocjalistycznych i reakcyjnych stał się rewizjonizm. U podstaw teoretycznych pojęć i politycznej praktyki rewizjonizmu leży ideologia burżuazyjna.

Rewizjonści podważają zasadę kierowniczej roli klasy robotniczej i jej partii na rzecz wprowadzenia zasady wolnej gry sił politycznych, głosząc, że dyktatura proletariatu w społeczeństwie bez klas antagonyzujących — to przeżytek. Zmierzają do zatarcia różnic między demokracją burżuazyjną i socjalistyczną.

Rewizjonizm posiada zaplecze w postaci nawastrzeń dawnych, burżuazyjnego sposobu myślenia i stosunku do interesu społecznego w różnych kręgach społeczeństwa, zwłaszcza wywodzących się z licznego niegdyś drobnomieszczaństwa.

Zwalczanie rewizjonizmu i innych sił antysocjalistycznych pozostaje jednym z naczelnych zadań partii. Wymaga ono przede wszystkim wychowywania szeregu partyjnych w duchu wierności zasadom marksizmu-leninizmu i nieustannej pracy nad krzewieniem w całym społeczeństwie świadomości socjalistycznej, patriotyzmu i internacjonalizmu.

2. Podstawą socjalistycznej demokracji jest sprawowanie władzy państwowej przez masę pracującą na czele z klasą

robotniczą, uspołecznienie środków produkcji, prowadzenie gospodarki planowej. Zadaniem partii jest stałe umacnianie ludowego państwa i jego autorytetu w społeczeństwie, ulepszanie mechanizmu demokracji socjalistycznej, zwiększanie roli i wpływu organów przedstawicielskich — Sejmu i rad narodowych, rozszerzanie bezpośredniego udziału klasy robotniczej i mas pracujących w życiu politycznym i społecznym kraju oraz w zarządzaniu gospodarką narodową.

Wyrazem tego bezpośredniego udziału mas pracujących w gospodarowaniu jest także samorząd robotniczy i samorząd chłopski, samorząd spółdzielczy, społeczna kontrola nad działalnością organów władzy oraz krytyka społeczna.

Partia przywiązuje szczególną wagę do dyskusji i krytyki społecznej w procesie podejmowania i realizacji uchwał dotyczących polityki państwa. Trzeba konsekwentnie przeciwdziałać próbom tłumienia krytyki i nieregowania na nią osób na kierowniczych stanowiskach. Szczególnie ostro powinny być zwalczane wszelkie przejawy dyktatorstwa, bezduszności, protekcjonizmu i wykorzystywania kierowniczych stanowisk dla korzyści osobistych. Wielką wagę posiada krytyka prasowa, której musi przyswieszczać troska o dobro ogólne, gruntowna znajomość sprawy i wnikliwość, zwłaszcza w wypadkach krytyki imiennej. Krytyka nie może przekreślać dorobku kolektywu ani jednemu, powinna zaś pobudzać do twórczego działania.

Jedną z ważnych przesłanek i gwarancji rozwoju de-

mokracji socjalistycznej jest umacnianie dyscypliny społecznej i praworządności socjalistycznej.

Organy państwowe, powołane do ochrony praworządności, porządku społecznego i bezpieczeństwa obywateli, powinny być otoczone szczególną troską partii. Należy przyspieszyć przebudowę naszego socjalistycznego systemu prawnego.

Partia troszczy się stale o umocnienie obronności państwa i o zapewnienie należytego poziomu polityczno-moralnego i gotowości bojowej Ludowego Wojska Polskiego, które stoi na straży bezpieczeństwa naszej socjalistycznej Ojczyzny.

3. System polityczny naszego państwa opiera się na sojuszu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej ze Zjednoczonym Stronnictwem Ludowym i Stronnictwem Demokratycznym. Nasza partia przy współudziale ZSL i SD sprawuje kierownictwo polityczne w państwie i we Froncie Jedności Narodu. Zjednoczone Stronnictwo Ludowe i Stronnictwo Demokratyczne — jako samodzielne partie polityczne, współodpowiedzialne za politykę państwa i losy narodu, wnoszą wkład w rozwój demokracji socjalistycznej.

Przypadające na przyszły rok wybory do Sejmu i rad narodowych stawiają przed komitetami FJN pilne zadanie określenia razem z radami narodowymi kierunków działania na przyszłość, odpowiadających polityce państwa oraz uzasadnionym postulatami ludności.

Partia stwarzać będzie warunki do zwiększenia udziału bezpartyjnych we współrządzeniu. Jedynym kryterium oceny obywateli jest ich stosunek do ludowego państwa i zadań socjalistycznego budownictwa. Partia przeciwdziała się podziałowi społeczeństwa według stosunku do religii; w realizacji programu budownictwa socjalistycznego w Polsce uczestniczą wierzący i niewierzący.

Radę narodową korzystającą ze zwiększonych uprawnień, powinny zapewnić harmonijny rozwój społeczno-ekonomiczny swego terenu oraz skutecznie wypełniać swoje funkcje koordynacyjne.

4. Związki zawodowe stanowią jedno z podstawowych ogniw demokracji socjalistycznej. Ich zadaniem powinno być:

Troska o stałe powiększanie produktu społecznego na drodze wzrostu wydajności pracy i obniżki kosztów własnych, rozwijanie społeczno-produkcyjnych inicjatyw załóg oraz podnoszenie kwalifikacji zawodowych załóg; zapewnienie przestrzegania w przedsiębiorstwach socjalistycznej praworządności, sprawie długiego stosowania bodźców materialnych i moralnych, właściwego podziału nagród, premii i funduszu zakładowego, zwalczania klik i aspołecznych jednostek; dbanie o poprawę warunków pracy, o rozwój sportu i turystyki; współudział w kształtowaniu polityki kulturalnej państwa oraz rozwijanie robotniczych placówek kulturalno-oświatowych.

Partia uznaje za niezbędne dalsze zwiększanie roli samorządu robotniczego przedsiębiorstw jako wypróbowanej formy udziału załóg w zarządzaniu. Uprawnienia prezydium Rady Robotniczej do wyrażania opinii przy powoływaniu lub odwoływaniu dyrektorów przedsiębiorstw powinny być w pełni respektowane przez kierownictwa przedsiębiorstw.

5. Ideowo-polityczne wychowanie młodzieży, jej kształcenie i przygotowanie do wodowej, zapewnienie młodemu pokoleniu jak najlepszych warunków życia stanowią przedmiot serdecznej troski partii. Przygotowanie młodzieży do życia w społeczeństwie socjalistycznym wymaga wychowania jej w duchu poszanowania pracy i twórczego wysiłku ludzkiego, w poczuciu odpowiedzialności za losy i bezpieczeństwo Polski i za pomysłowy rozwój socjalizmu.

Doniosłą rolę w procesie socjalistycznego wychowania młodego pokolenia spełniają ideowo-polityczne organizacje

młodzieży — ZMS i ZMW, ZHP oraz Koła Młodzieży Wojskowej, a także powszechna organizacja studencka — ZSP. Instancje i organizacje partyjne powinny zwiększyć pomoc dla związków młodzieży, zwłaszcza w zakresie wzbo- gacania treści i form pracy ideowo-politycznej, wspierać ich inicjatywy i poczynania wychowawcze oraz podnosić aktywność członków partii działających w organizacjach młodzieżowych.

6. Zapewnienie gospodarce kwalifikowanych kadr wymaga zmian w dotychczasowej strukturze przygotowania dziewcząt i kobiet do zawodu. Należy zapewnić zwiększenie ich udziału w szkołach o kierunku technicznych, w za-

III. Zadania partii w dziedzinie oświaty i kultury

1. SZKOLNICTWO PODSTAWOWE I ŚREDNIE

Polityka partii w dziedzinie oświaty powinna w nadchodzących latach zmierzać do: — zapewnienia w 1975 r. dalszego nauczania po 8-letniej szkole podstawowej około 90 proc. jej absolwentów w całym kraju;

— lepszego dostosowania sieci szkół zawodowych i kierunków kształcenia do potrzeb poszczególnych gałęzi gospodarki oraz ustalenia właściwych proporcji między kadrą kwalifikowanych robotników a kadrą ze średnim wykształceniem technicznym;

— planowe rozwijanie sieci szkół przyzakładowych oraz sieci internatów;

— inicjowanie i popieranie wszelkich przedsięwzięć, zmierzających do rozszerzania możliwości podwyższania kwalifikacji i awansu społecznego dla pracujących robotników (wieczorowe kształcenie i zdobywanie średniego wykształcenia w liceach dla pracujących).

Dla pogłębienia ideowo-wychowawczej pracy szkół konieczne jest dokonanie weryfikacji treści programowych, zwłaszcza przedmiotów humanistycznych i wyraźne podniesienie walorów wychowawczych i poziomu dydaktycznego podręczników szkolnych. Niezbędne jest również opracowanie jednolitego systemu wychowania.

Ponieważ poziom nauczania i wychowania w szkole zależy od wykształcenia samego nauczyciela, konieczne jest stopniowe przekształcenie systemu 2-letnich studiów nauczycielskich w system 3-letnich wyższych szkół nauczycielskich oraz tworzenie studiów pedagogicznych w uczelniach technicznych, rolniczych i ekonomicznych w celu przygotowania kadr dla szkolnictwa zawodowego.

W rozwoju systemu oświaty i wychowania należy zwiększyć rolę nauk pedagogicznych. Przedmiot — wychowanie obywatelskie należy powierzyć najbardziej doświadczonemu i zaangażowanemu ideowo pedagogom, a jego program systematycznie doskonalić w oparciu o gromadzone doświadczenia.

2. SZKOLNICTWO WYŻSZE

Plany i programy nauczania szkół wyższych wymagają ciągłego doskonalenia w takim kierunku, aby zdobyty przez absolwentów zasób wiedzy teoretycznej i specjalistycznej wystarczył dla samodzielnego podejmowania pracy zawodowej i uzupełniania kwalifikacji w miarę postępu nauki i techniki. Staje się konieczne rozszerzenie studiów podyplomowych i wprowadzenie planowego systemu doskonalenia kadr.

Jednym z głównych warunków umacniania więzi szkoły z życiem jest podporządkowanie pracy naukowo-badawczej kadry szkolnictwa wyższego potrzebom kraju, wciąganie do pracy w szkolnictwie wyższym w daleko szerszym niż dotychczas zakresie wybitnych specjalistów-prak-

sadniczych szkółach zawodowych oraz w systemie powszechnej oświaty rolniczej.

7. Ważną formą współdziałania szerokiego rzeszy społeczeństwa w gospodarowaniu oraz w zaspokajaniu różnych potrzeb ludności jest ruch spółdzielczy. Spółdzielczość — to szkoła gospodarowania i zespolonego działania, która powinna koncentrować się na rozszerzeniu usług dla ludności, usprawnianiu obrotu towarowego na wsi i w mieście. Ważne zadania spoczywają na spółdzielczości mieszkaniowej, do której należy rozwój budownictwa mieszkaniowego, właściwe gospodarowanie budynkami w osiedlach i organizowanie współżycia mieszkańców.

IV. Zadania partii w dziedzinie międzynarodowej

tyków, organizowanie przewidywanych w programie studiów praktyk w nowoczesnych przedsiębiorstwach oraz wiązanie tematyki prac dyplomowych, doktorskich i habilitacyjnych z konkretnymi zadaniami gospodarki i kultury. Zasady odbywania stażu pracy przez absolwentów szkół wyższych (z uwzględnieniem specyfiki zawodu) wymagają bardziej konkretnego uregulowania.

Programy nauk społecznych powinny uwzględniać konieczność zaznajamiania studentów z socjalistyczną myślą i praktyką, z twórczym dorobkiem marksizmu-leninizmu, z krytyką burżuazyjnych koncepcji i doktryn politycznych, ekonomicznych i społecznych, aby w oparciu o naukowe przesłanki wychowywać młode pokolenie w duchu ideologii socjalistycznej.

Szczególną wagę należy przywiązywać do nauczania podstaw nauk politycznych; przedmiot ten powinien stopniowo objąć studentów wszystkich kierunków.

Trzeba, aby władze uczelni czuwały nad prawidłową realizacją zadań wychowawczych szkół, nie dopuszczając do nadużywania zasady swobody badań i dyskusji naukowych dla szerzenia poglądów politycznych i teorii społecznych sprzecznych z socjalizmem. Od każdego pracownika szkoły wyższej wymagać trzeba nie tylko określonych kwalifikacji naukowych, lecz również umiejętności dydaktycznych i walorów moralno-ideowych. Tymi samymi kryteriami powinny kierować się władze szkół w doborze, ocenie i awansowaniu kadr naukowo-dydaktycznej.

Udział przedstawicieli organizacji młodzieżowych w senatach, radach wydziałowych i radach pedagogicznych oraz w uczelnianych i wydziałowych radach dla spraw młodzieży powinien podnosić poczucie współodpowiedzialności samych studentów za rezultaty nauczania i wychowania w uczelniach.

Wszystkich studentów studiów dziennych należy objąć

w ciągu pierwszych 3 lat nauki obowiązkiem odpłatnej pracy fizycznej trwającej w okresie wakacyjnym. Z systemu stypendialnego należy uczynić skuteczniejszy niż dotychczas instrument oddziaływania wychowawczego. Zakłady pracy poprzez system stypendiów fundowanych i praktyk wakacyjnych powinny włączyć się w ogólny układ wychowawczy uczelni.

Liczba kadr z wyższym wykształceniem powinna wyprzedzać wzrost zatrudnienia w gospodarce uspołecznionej.

Rekrutacja na pierwszy rok studiów w roku akademickim 1968—1969 poważnie zwiększyła udział młodzieży robotniczej i chłopskiej wśród ogółu przyjętych. Konieczne jest utrwalenie tego postępu.

Kierownictwa uczelni i resorty powinny zapewnić realizację zadań wychowawczych, dydaktycznych i naukowo-badawczych szkolnictwa wyższego.

3. POLITYKA KULTURALNA

Udostępniając społeczeństwu najlepsze osiągnięcia kultury narodowej i światowej — partia z całym zdecydowaniem będzie popierać rozwój i upowszechnianie przede wszystkim tej twórczości, te dzieła sztuki, które sprzyjają umocnieniu socjalistycznego światopoglądu i socjalistycznych stosunków między ludźmi. Jednocześnie partia będzie konsekwentnie przeciwstawiać się przenikaniu treści wstecznych i antysocjalistycznych, niosących z sobą pesymizm i nihilizm moralny.

Partia, wysoko ceniąc osiągnięcia zaangażowanych w sprawę budowy socjalizmu w Polsce twórców i działaczy kultury, ich wkład w dzieło kształtowania świadomości społeczeństwa, oczekuje jednocześnie od pisarzy i artystów dalszych dzieł, organicznie związanych z życiem narodu, z dążeniami, pragnieniami i przeżyciami budowniczych socjalistycznej Polski. W pełni respektując swobodę twórców w wyborze środków wyrazu artystycznego i poszukiwaniach warsztatowych, w doświadczeniu form wszystkich dziedzin sztuki, partia walczyć będzie środkami ideowymi, o sztukę nowoczesną, a zarazem dostępną szerokim rzeszom odbiorców — o sztukę przenikniętą socjalistycznym humanizmem.

Realizacja tej linii partii w polityce kulturalnej wymaga przede wszystkim wyższego stopnia odpowiedzialności społecznej samych twórców. Wielką rolę w tej dziedzinie mają do spełnienia podstawowe organizacje partyjne środowisk twórczych.

Należy zwiększyć wysiłki zmierzające do przezwyciężenia historycznych opóźnień w rozwoju kulturalnym poszczególnych regionów kraju. Spryjać temu powinna polityka w zakresie inwestycji kulturalnych.

Należy rozbudowywać i uaktualniać przemysł poligraficzny i papierniczy, aby zwiększyć nakłady i objętość prasy. Niezbędna jest dalsza rozbudowa i unowocześnienie sieci kin. Należy zwiększyć produkcję filmów o walorach ideowo-wychowawczych, zwłaszcza przeznaczonych dla młodzieży.

Imperializm przeciwstawia socjalizmowi globalną strategię, która środkami pokojowymi i niepokojowymi, metodami politycznego nacisku i ideologicznej dywersji,

Dokończenie na str. 6

Uchwała V Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Dokończenie ze str. 5

presji ekonomicznej i szantażu zbrojnego — usiłuje cofnąć bieg historii.

W polityce tej znajdują wyraz klasowe interesy kapitału monopolistycznego, którego reakcyjna dyktatura pociąga za sobą zaostrzenie wewnętrznych konfliktów społecznych i walk klasowych w świecie kapitalistycznym. Narastająca fala wstrząsów społecznych po głębia kryzys tradycyjnych form burżuazyjnej demokracji parlamentarnej. Coraz powszechniejszą praktyką „wolnego świata” staje się gwałt i przemoc, dyskryminacja polityczna i rasowa.

W parze z zaostrzeniem się konfliktów wewnętrznych w łonie państw imperialistycznych narastają dysproporcje i sprzeczności między państwami wysoko uprzemysłowionymi, wzbogaconymi na kolonialnym wyzysku, a krajami słabo rozwiniętymi. Neokolonialnej eksploatacji krajów słabo rozwiniętych towarzyszy wzmożona penetracja polityczna.

3. Spowodowana przez agresję amerykańską wojna w Wietnamie stała się wielkim starciem między socjalizmem a imperializmem. Mimo 5 lat wielkiego wysiłku militarnego imperialiści amerykańscy zmuszeni byli przyjąć żądanie bezwarunkowego zaprzestania bombardowania terytorium Wietnamu Północnego wysuwane przez naród wietnamski i całą pokojową opinię światową i zgodzić się na rokowania z przedstawicielami DRW i NFW Wietnamu Południowego. Jest to wielki sukces bohaterskiego narodu wietnamskiego i międzynarodowych sił socjalizmu.

Na Bliskim Wschodzie imperialiści, mimo militarnego sukcesu, nie udało się doprowadzić do obalenia postępów rządów i sparaliżowania antyimperialistycznych dążeń narodów arabskich. Polska potępiła agresora izraelskiego i jego imperialistycznych mocodawców, popiera sprawiedliwą walkę narodów arabskich, domaga się likwidacji skutków agresji izraelskiej.

4. Czynnikiem zaostrzającym napięcie międzynarodowe jest polityka NRF. Kolejne rządy tego państwa niezmienne dążą do przekreślenia wyników II wojny światowej i odbudowy wielkich, militarystycznych Niemiec.

Walka przeciw zagrożeniu bezpieczeństwa państw socjalistycznych i pokoju w Europie przez zachodniomemieckie siły odwetu i rewizjonizmu, jest głównym zadaniem polskiej polityki zagranicznej. Polska Ludowa i sprzymierzone z nią kraje socjalistyczne prowadzić będą nadal, w interesie pokoju i bezpieczeństwa, zdecydowaną politykę demaskowania i izolowania agresywnych sił zachodniomemieckiego rewizjonizmu i militarystyki. Domagamy się od NRF uznania istniejących granic, w tym również granic na Odrze i Nysie oraz granic między NRF a NRD, uznania faktu istnienia dwóch państw niemieckich, zrezygnowania z roszczeń do reprezentacji całego narodu niemieckiego, uznania układu monachijskiego za nieważny od samego początku, wyrzeczenia się bezprawnych pretensji do Berlina zachodniego oraz dążeń do zawładnięcia w jakiegokolwiek formie bronią jądrową.

5. Pokojowe współistnienie jest koncepcją polityczną zmierzającą do łagodzenia napięć międzynarodowych, do zbudowania systemu bezpieczeństwa zbiorowego, do zapobieżenia wojnom i katastrofie nuklearnej. Nie zmienia ono istoty socjalizmu i istoty kapitalizmu. Nawet pełna likwidacja starej bazy ekonomiczno-materiałnej kapitalizmu nie powoduje zaniku walki klasowej w poszczególnych krajach socjalistycznych i nie likwiduje wpływów ideologii burżuazyjnej na świadomości społeczeństwa. Pierwszym sprzymierzeńcem tych wpływów stał się rewizjonizm.

W kryzysie politycznym w Czechosłowacji odegrał on główną rolę w otwarciu pola dla ofensywy sił jaśnieprawicowych i kontrewolucyjnych, które zmierzały do wy-

łamania tego kraju z obozu socjalistycznego. Proces ten wszedł w niebezpieczną fazę i gdyby nie został powstrzymany w porę, mógłby stać się nieodwracalnym. Likwidacja tego zagrożenia, pokrzyżowanie planów imperializmu przez wkroczenie wojsk 5 państw socjalistycznych do Czechosłowacji było koniecznością podyktowaną zarówno naszym internacjonalistycznym obowiązkiem, jak i naszą narodową racją stanu, interesami bezpieczeństwa i pokoju wszystkich narodów w Europie.

6. Podstawowe znaczenie dla naszego bezpieczeństwa, nienaruszalności naszych granic i pokojowego rozwoju kraju ma ścisły sojusz oraz braterska i wszechstronna współpraca z bratnimi krajami socjalistycznymi, a w pierwszym rzędzie ze Związkiem Radzieckim. Będziemy nadal zacieśniać jedność i współpracę wszystkich bratnich partii i państw obozu socjalistycznego, umacniać obronny Układ Warszawski.

Obecny okres wymaga przejęcia krajów socjalistycznych do nowego etapu wzajemnej współpracy ekonomicznej i podniesienia na wyższy poziom pracy RWPG. Jedynie socjalistyczny podział pracy, realizowany na drodze równoprawienia i poszanowania wzajemnych interesów, tworzy trwałą podstawę jedności politycznej państw socjalistycznych.

7. Zasadniczym i głównym zadaniem polskiej polityki za granicą, wytyczonej przez naszą partię, jest działanie na rzecz bezpieczeństwa naszego kraju i tworzenie najlepszych warunków jego socjalistycznego rozwoju. Wypowiadamy się za umocnieniem bezpieczeństwa europejskiego poprzez konkretne posunięcia, których omówieniem powinna zająć się konferencja wszystkich państw europejskich z udziałem NRD i NRF. Dążąc do stworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego, podtrzymujemy propozycję zawarcia między wszystkimi państwami europejskimi, łącznie z NRF i NRD, układu o wyrzeczeniu się stosowania siły lub groźby jej użycia.

8. Cała działalność naszej partii łączy się nierozdzielnie z ogólnoswiatową walką partii komunistycznych i robotniczych i wszystkich sił rewolucyjnych współczesnego świata przeciwko imperializmowi — o pokój, postęp i socjalizm.

Istniejące już przed IV Zjazdem naszej partii rozbieżności między wywołane przez politykę KP Chin przerodziły się w ostatecznych latach w jawny rozłam. Polityka przywódców KP Chin, nacechowana nacjonalizmem i wielkomocarstwowym szowinizmem wyrządziła niepowetowane szkody obozowi socjalistycznemu, całemu ruchowi komunistycznemu i sprawie socjalizmu w świecie.

PZPR konsekwentnie przeciwstawia się wszelkim przejawom nacjonalizmu, które osłabiają jedność naszego ruchu i prowadzą do zasklepienia się poszczególnych partii w ciasnych opłotkach partykularnych interesów. Każda partia komunistyczna i robotnicza, ponosząc odpowiedzialność przed własną klasą robotniczą, przed własnym narodem, reprezentuje ich interesy i dążenia i samodzielnie wytycza swą linię polityczną.

9. Występujące w międzynarodowym ruchu komunistycznym i robotniczym tendencje nacjonalistyczne, rewizjonistyczne i lewackie osłabiają jego jedność, a tym samym siłę i skuteczność działania partii komunistycznych i robotniczych.

Drogi do socjalizmu nie tylko mogą, lecz i muszą być różne. Ale socjalizm jest tylko jeden.

Partie komunistyczne i robotnicze, działając w różnych częściach świata, rozwiązując zadania i ustalając cele swej walki w sposób odpowiadający historycznie ukształtowanemu warunkom swych krajów. Wynikające z tych różnorodnych warunków i doświadczeń różne punkty widzenia i odmienne stanowiska co do taktyki walki i dróg budowy socjalizmu, same przez się nie stanowią naruszenia

zasad internacjonalizmu, nie muszą i nie powinny podważać jedności w polityce międzynarodowej, konieczności prowadzenia wspólnej walki przeciw wspólnej wrogowi, jakim jest światowy imperializm i jego polityka agresji i wojny. Dla opracowania wspólnej strategii walki z imperializmem i praktycznych form współdziałania sił socjalizmu, nieporównanie ważniejsze jest to, co łączy wszystkie partie, od tego co je dziś dzieli.

Zjazd uważa, że najlepszą metodą stopniowego przewy-

życia występujących różnic i rozbieżności jest otwarta, szczerza dyskusja w między narodowym ruchu komunistycznym i robotniczym. Nie pomijając milczeniem spraw, które dzielą i różnią, należy prowadzić ją z pożytkiem dla jedności działania.

Zjazd wypowiada się za zwołaniem międzynarodowej narady partii komunistycznych i robotniczych dla umocnienia jedności naszego ruchu w walce z imperializmem — o pokój między narodami, o postęp, wolność i socjalizm.

V. Partia

1. Ideową przewodniczką klasy robotniczej i całego narodu, siłą kierowniczą państwa, siłą motoryczną budowy socjalizmu jest nasza partia — Polska Zjednoczona Partia Robotnicza.

Zjazd uznaje umacnianie kierowniczej roli partii w naszym systemie społeczno-partystycznym za naczelną zadanie w dalszym rozwijaniu socjalistycznego budownictwa i demokracji socjalistycznej. Wymaga to skutecznego przezwycięzania tendencji do zastępowania władzy i administracji w działalności instancji i organizacji partyjnych, jak i prób ograniczania roli partii wyłączonej do działalności wychowawczej i propagandy swoich idei.

2. Generalnym drogowskazem całej działalności partii są zasady marksizmu-leninizmu i proletariackiego internacjonalizmu.

Teoria marksizmu-leninizmu musi się stale rozwijać i wzbogacać. Dogmatyzm i zastój myślowy godzi w samą istotę rewolucyjnej teorii, gdyż osłabia jej więź z życiem, przeszkadza w poszukiwaniu trafnej odpowiedzi na nowe problemy.

Zjazd uważa wychowanie całej partii, a przede wszystkim jej kadr i aktyw, w duchu niewzruszonych zasad ruchu komunistycznego, marksizmu-leninizmu i proletariackiego internacjonalizmu — za warunek pomyślnej realizacji programowych zadań partii.

3. Partia nasza liczy ponad 2 miliony członków i kandydatów. W okresie od IV Zjazdu przyjęto do partii 717 tys. nowych kandydatów. W przeważającej części są to ludzie młodzi — przedstawiciele pokoleń wychowanego i ukształtowanego już w Polsce Ludowej. Masowy charakter partii jest miarą zasięgu naszych wpływów w społeczeństwie.

Poważny napływ młodych członków partii jest wyrazem aprobaty dla linii partii, dla jej historycznego dorobku ze strony nowej, wchodzącej w życie społecznej i politycznej generacji. Są to więc zjawiska wysoce w swej istocie pozytywne, świadczące o głębokim zaorzeniu jej wpływów w polskim narodzie.

Doświadczenia okresu mie-

dzy IV i V Zjazdem w dziedzinie kształtowania składu partii ujawniają również zjawiska negatywne. Znalazły one swój wyraz głównie w obniżeniu wymogów i beztroście, jaka cechowała niektóre organizacje partyjne przy przyjmowaniu do partii. Świadectwem tego jest znaczna liczba osób skreślonych i wydalonych z partii.

W masowości naszej partii i w szóstym procesie odmładzania jej szeregów tkwią potencjalne zasoby wielkiej siły politycznej, zdolnej prowadzić za sobą miliony i rozwiązywać nawet najtrudniejsze problemy stojące przed krajem. Głównym warunkiem pełnego uruchomienia tego ogromnego potencjału siły politycznej i ideowej, który zawiera się w szeregach dwumilionowej armii pęchów, jest postawienie na właściwym poziomie pracy ideologicznej w szeregach samej partii.

Obecnie — gdy partia nasza przekroczyła 2 miliony członków, a sieć jej organizacji objęła prawie wszystkie środowiska społeczne — główny akcent powinniśmy położyć nie na wzrost ilościowy, lecz jakościowy. Oznacza to konieczność z jednej strony — wydatnego zwiększenia wysiłku nad podniesieniem poziomu ideologicznego i politycznego członków partii, z drugiej zaś — za ostryżenie wymogów przy przyjmowaniu do partii.

4. Praca ideologiczna w szeregach partii nabiera obecnie szczególnego znaczenia. Wynika to z przesunięcia się punktu ciężkości w walce między systemem socjalistycznym a imperialistycznym na płaszczyznę ideologiczną. Walka toczy się głównie o postawę i świadomość ludzi. Tętno pracy ideologicznej winno odpowiadać potrzebom obecnego etapu walki politycznej z siłami prawicy społecznej, rewizjonizmu i nacjonalizmu oraz potrzebom wychowania szeregów członków partii w duchu marksizmu-leninizmu.

Zjazd uznaje za zadanie nie zmniejszenie doniosłości wychowania naszej partii w duchu niezłomnej wierności zasadom internacjonalizmu proletariackiego. Splata się on nierozdzielnie z patriotyzmem — jest wyrazem

umiłowania Ojczyzny, najlepiej pojętej troski o jej przyszłość i rozkwit. Tak rozumiany patriotyzm jest ideową platformą walki z wszelkimi przejawami nihilizmu narodowego, kosmopolityzmu, a także nacjonalizmu.

Należy podnieść poziom i efektywność szkolenia partyjnego. Powinno ono pomagać członkom partii w opanowaniu podstaw wiedzy marksistowskiej, zdobyciu ogólnej orientacji, która pozwala rozumieć i samodzielnie oceniać zjawiska i wydarzenia zachodzące w życiu politycznym i społecznym. Konieczne jest opracowanie odpowiednich podręczników i literatury społeczno-politycznej oraz dokształcanie kadry wykładowców, lektorów i prelegentów.

5. Decydujący odcinek frontu ideologicznego stanowią środki masowego przekazu — prasa, radio i telewizja. Służą one upowszechnianiu w społeczeństwie idei, stanowiska i zadań nakreślanych przez partię, jak również stanowią forum dla wyrażania opinii i krytyki społecznej.

Instancje partyjne powinny otaczać kadrę dziennikarską opieką i udzielać jej stałej inspiracji ideowo-politycznej. Dalsza skuteczność pracy środków masowego przekazu wymaga rozbudowy i unowocześnienia bazy materiałno-technicznej, zwłaszcza radia i telewizji. W latach 1971-75 należy zapewnić wydajne zwiększenie mocy i zasięgu nadawczych stacji radiowych na terenie całego kraju. Należy również zapewnić pokrycie zasięgu odbioru pierwszego programu telewizyjnego obszaru całego kraju oraz zapoczątkować emisję drugiego programu telewizyjnego.

6. Partia klasy robotniczej tylko wówczas może wypełnić swą misję — ziejową w walce o socjalizm i komunizm, jeśli kieruje się w swojej działalności zasadami centralizmu demokratycznego i nie pozwala ich naruszać.

Nadrzędnym zadaniem instancji oraz organizacji partyjnych winno być zespalenie wszystkich sił partii w jednolitym i zdyscyplinowanym działaniu. Drugą stroną zasady centralizmu demokratycznego — nierozdzielna od wymogu dyscypliny i jedności działania — jest głęboki demokratyzm w stosunkach wewnątrzpartyjnych.

Zjazd zaleca wszystkim instancjom i organizacjom partyjnym, aby skrupulatnie dbały o tworzenie warunków dla swobodnej wymiany i konfrontacji poglądów wewnątrz partii przed podjęciem odpowiednich decyzji, stwarzając odpowiedni klimat dla rozwoju rzeczowej krytyki, zapewniały każdemu członkowi partii aktywny udział w kształtowaniu i realizacji polityki par-

tii i z całą siłą przeciwstawiały się próbom wykorzystania zasad centralizmu demokratycznego dla rozgrywek osobistych lub celów obcych ideologii i interesom partii.

Demokracja wewnątrzpartyjna zakłada swobodę krytyki. Pryncypialna, dyktowana rzetelną troską o sprawy partii oraz wolną od elementów osobistych rozgrywek krytyka stanowi w naszych warunkach niezwykle ważną i nieodzowną dźwignię postępu społecznego.

Obowiązkiem wszystkich instancji i organizacji partyjnych jest troska o zapewnienie właściwej atmosfery dla konstruktywnej krytyki. Należy stanowczo i bezkompromisowo zwalczać wszelkie formy tłumienia krytyki, a z drugiej strony dbać, aby była ona możliwie trafnie ukierunkowana — to znaczy godziła w zjawiska rzeczywiście wymagające krytyki i potępienia. Partyna krytyka nigdy nie może mieć na celu łamanie charakterów i dyskredytowanie człowieka. Jej celem musi być usunięcie negatywnych zjawisk, przeciwność, którą jest skierowana. Partia umożliwiając i popierając zdrową, konstruktywną krytykę podejmuje jednocześnie bezkompromisową walkę polityczną z próbami wykorzystania swobody wypowiedzi dla dyskredytacji jej generalnej linii, szerzenia demagogii lub szkalowania ludzi.

7. W polityce kadrowej przy wysuwaniu na stanowiska kierownicze należy ściśle przestrzegać zasady nierozdzielności kryteriów ideowo-politycznych i zawodowych. Instancje partyjne powinny mieć na uwadze, aby prowadzona przez nie polityka kadrowa stwarzała warunki dla pełnego wykorzystania uzdolnień i sił twórczych wszystkich ludzi oddanych sprawie socjalizmu w Polsce — zarówno członków partii, jak i bezpartyjnych. Warunkiem prawidłowej polityki kadrowej jest tworzenie rezerwy kadrowej na wszystkich szczeblach.

Partia zespala w jedną całość bogate doświadczenie polityczne, niezłomny hart ideowy, inicjatywę i energię wszystkich pokoleń rewolucjonistów polskich. W tym tkwi źródło jej siły moralnej i ideowej — rekojmia jej nierozdzielnej więzi z klasą robotniczą i narodem.

Partia nasza, która od blisko czterdziestu lat stoi u steru Polski Ludowej, uzbrojona w niewyczerpane idee marksizmu-leninizmu, wewnątrznie zespólna wokół swej generalnej linii — spełni swoje historyczne powołanie przewodniczką narodu w walce o zbudowanie socjalizmu, zapewnienie bezpieczeństwa i rozkwitu naszej Ojczyzny. PAP

PEK EUGENIUSZ WISLICZ — IWAN CZYK

Z PARTYZANTKI DO POLSKI LUDOWEJ

Zanim Niemcy zorientowali się w sytuacji, nasi partyzanci już byli daleko. Prowadził ich nasz leśny chłop, który dobrał wspaniałe miejsce zasadki. Oczywiście, czasu na pościg Niemcy nie mieli, gdyż ogień artylerii radzieckiej oraz huk czołgów stawały się coraz bliższe. Dosłownie grzmiał huraganowy ogień. Miałem wrażenie, że nasza chałupa skacze do góry.

Ucałowałem dzielnych chłopów z dawnego oddziału „Saszi”. To była szkoła — pomyślałem.

Kiedy podniosło się słońce, a mgły i dymy opadły, ujrzałem w odległym o kilometr Tomaszowie rój wojska na drodze. Niemcy czy Rosjanie? Posłałem na zwiad moją siostrę Helenę. Kiedy wracała, wiedziałem, że to nasi. Siostra biegła co tchu, poprzez zoraną rolę i krzyczała z radości — „Rosjanie — Czerwonoarmieści”.

Tylko moja biedna matka nie mogła podzielić z nami radości wyzwolenia. Leżała ciężko chora w ilżeckim szpitalu. Tam też skierowałem pierwsze kroki.

Towarzysze postanowili skierować mnie na leczenie do Lublina. Pojechałem 22 stycznia 1945 r. samochodem osobowym. Pamiętam, że po raz pierwszy w życiu jechałem tak wygodnym wozem. Zameldowałem się w KC partii u tow. Gomulki.

Towarzysze w KC, mimo nawalu pracy, przyjęli mnie bardzo serdecznie. Byłem jednak tak wycieńczony i trawiony niezrozumiałością dla mnie garczką, że po prostu padałem na podłogę. Termometr wskazał 39,5 stopni. Traciłem siły. Położono

mnie na razie w gościnnym domu tow. Kazimierza Sidora, który był wtedy pierwszym wojewodą lubelskim. Opiekowała się mną jego siostra Józia.

Towarzysze z KC PPR interesowali się moim zdrowiem. Pobrano wszelkie próby. Okazało się, że tyfus plamisty.

Przez uchylone drzwi widziałem jak codziennie znoszono trupy, podobnie jak ja chorych. Codziennie wchodził na salę lekarz i pytał: — jak się pan czuje?

— Dobrze — odpowiadałem.

Nie podzielał chyba mojej opinii. Ale był bezsilny. Nie otrzymałem nawet jednego zastrzyku podtrzymującego akcję serca. Należało wytrzymać. Wiedziałem, że wytrzymam. Dlatego też nie pozwoliłem zawiadomić żony i dzieci o tym, że jestem chory na tyfus.

O matce nie było mowy. Ona była w gorszym stanie ode mnie.

Czy myślicie, że po wyzdrowieniu z tyfusu plamistego można zaraz wstać z łóżka? Gdzie tam. Nie miałem siły poruszyć ręką lub nogą. Ten stan trwał cały tydzień.

Pod koniec lutego już mocno trzymałem kule pod pachami. Moja ranna noga, jeszcze nie była w porządku. Wtedy to doszła do mnie wiadomość, że kielecka Wojewódzka Rada Narodowa postanowiła powołać mnie na stanowisko wojewody kieleckiego.

1 marca 1945 roku przybyli po mnie z Kielc tow. tow. Władysław Sobczyński i Adam Kornecki. Odwiedziliśmy jeszcze kpt. Orkana-Leckiego Tadeusza w szpitalu, który dochodził także do zdrowia, po odniesieniu poważnej rany podczas przejścia przez front w Chotczy 28 października 1944 r.

Wracając z takim zapalem dyskusowaliśmy nad tym, co trzeba będzie zrobić, aby najszybciej odbudować zniszczoną Kielecczynę, ziemię drogą naszymu sercu, że nawet nie obejrzelśmy się jak nam zleciała droga z Lublina do Kielc.

KONIEC

Szachowe mistrzostwa wkraczają w decydującą fazę

Wczoraj w Pałacu Kultury rozegrano piątą rundę XXII Drużynowych Mistrzostw Polski. Poznańscy kibice, którzy tłumnie przybyli do sali turniejowej licząc na względnie łatwe zwycięstwo miejscowej drużyny, zostali rozczarowani.

dalekopisem

PIKARSKI PUCHAR MIAST

Pikarze OFK Belgrad zakwalifikowali się do trzeciej rundy rozgrywek o Puchar Miast organizujących międzynarodowe targi. W środę w Bolonii zremisowali oni z tamtejszym zespołem AC Bologna 1:1 (0:1). Pierwszy mecz w Belgradzie przyniósł zwycięstwo Jugosławiom 1:0.

W pierwszym spotkaniu tych samych rozgrywek ateniński zespół Panathinaikos zremisował z hiszpańską drużyną Atletico Bilbao 0:0, a Hamburger SV wygrał z Sławia Praga 4:1 (3:12).

WISŁA ODPADAŁA

W rewanżowym meczu o Puchar Europy koszykarze krakowskiej Wisły pokonali turecką drużynę Teknik Üniversitesi Stambuł 69:56 (31:22). W Stambule Wisła przegrała różnicą 21 punktów a więc odpada z rozgrywek.

NIE BĘDZIE ZGRUPOWANIA

Reprezentacja Polski w rugby nie miała w tym roku zbyt wielu okazji do spotkań między państwowych. W dniu 1 grudnia odbędzie się w Bukareszcie mecz między drugą reprezentacją Rumunii i Polska. Nasi zawodnicy mieli przygotować się do tego spotkania na kilkudniowym zgrupowaniu. Niestety brak środków finansowych spowodował, że zgrupowanie nie odbędzie się i zawodnicy wyjadą do Bukaresztu bez wspólnego treningu.

PUCHAR EUROPY

W meczu I rundy Pucharu Europy w koszykówce kobiet szwedzki zespół BBK Ruteromorby Sztokholm przegrał z Chemie Halle 47:37 (19:41). (za)

Łyżwiarze figurowi bez formy

Ekipa naszych czołowych łyżwiarzy figurowych, startowała ostatnio w międzynarodowych zawodach „O Puchar Błękitnego Ostrza” w Karl-Marx-Stadt. W zawodach tych brał udział reprezentant 8 krajów. Polacy wykazali, duże zalety treningowe. Nie potrafili oni nawiązać walki z rywalami jeżdżącymi na łyżwach przez cały rok. Nasi zawodnicy pojechali w miarę swych aktualnych możliwości, ulegając za wodnikom, z którymi niejednokrotnie już wygrali.

W konkurencjach solistów triumfowali zawodnicy NRD. Natomiast w parach tanecznych i sportowych najlepszy byli reprezentanci ZSRR. Barbara Warmińska została sklasyfikowana na 6 pozycji (na 9 zawodniczek), Zdzisław Pleńkowski zajął 7 miejsce (na 10 zawodników), w tańcach na lodzie debiutującą za granicą para Liliana Balcerzak — Zbigniew Birkowski uplasowała się także na 7 pozycji (na 9 par), a w parach sportowych Grażyna Osmańska i Adam Grodecki zajęli 5 miejsce, wyprzedzając jedynie Rumunów. (o-za)

Bokserzy walczą z Włochami

W Sosnowcu rozegrany zostanie 15 grudnia drugi finałowy mecz bokserów o puchar Europy Włochy — Polska. Po zwycięstwie nad Związkiem Radzieckim nasi pięściarze stali się nieoczekiwanie faworytami finałowych rozgrywek. Mecz w Sosnowcu zapowiada się bardzo interesujący, gdyż pięściarstwo włoscy należą do czołówek światowej, a ich świetny trener Natalie Rea potrafi dobrze przygotować reprezentację do trudnych spotkań. (PAP)

Piłka ręczna

Poznaniacy w reprezentacji

30 bm. i 1 grudnia w warszawskiej hali Gwardii odbędą się dwa międzypaństwowe spotkania w piłce ręcznej pomiędzy Polską a Francją. Trenerzy J. Czerwinski i E. Hyla powołali na zgrupowania przed tymi spotkaniami 16 zawodników, wśród których znaleźli się również przedstawiciele poznańskiego Grunwaldu. Do meczu z Francją przygotowywać się będą bramkarze: Szybka (Spójnia Gdańsk), Szymczak (Anilana), Rozmiarek (Grunwald Poznań), i Kowalczyk (Śląsk); gracze w polu: Książek, Kuchta, Lech i Włazło (wszyscy Spójnia Gdańsk), Zawada (Wybrzeże) Piotrowski i Dybol (Grunwald Poznań), Wachowicz (Concordia), Melter (AZS Białystok), Antczak i Kłosek (Śląsk) oraz Krygier (Anilana).

Mecze z Francją będą sprawdzianem formy naszej reprezentacji, która w grudniu wyjeżdża na międzynarodowy turniej w Tbilisi, gdzie oprócz Polski wystąpią zespoły Jugosławii, Rumunii, Węgier, CSRS i ZSRR. Z zespołem Francji, Polacy zmierzili się już 6 razy. Trzykrotnie wygrali, raz zremisowali i dwa razy przegrali. (s)

3:1 przegrali siatkarze AZS-u

O nieco dziwnej porze bo o godz. 10 przed południem, odbył się mecz w sali przy ul. Miłoskiej mecz o mistrzostwo II ligi siatkówki mężczyzn, pomiędzy poznańskim AZS-em a GKS Wybrzeże Gdańsk. Spotkanie to zakończyło się zwycięstwem gdańszczan w stosunku 3:1 (15:13, 15:3, 4:15, 15:12). Akademicy nie zagrali wczoraj na swoim normalnym poziomie. Byli stosunkowo wolni i — co najgorsze — zbyt mało zdecydowani w akcjach ofensywnych.

W pierwszym secie poznaniacy prowadzili już 9:5, jednak nie potrafili utrzymać przewagi i przegrali. W drugim secie mieli zdecydowaną przewagę, natomiast w trzecim sytuacji odwróciła się. Tym razem w ataku byli akademicy, którzy prowadzili już 13:9. Bardzo ciekawy i emocjonujący przebieg miał set czwarty. Przy stanie 11:11 goście zerwali się do desperackiego ataku i zdobyli 4 punkty, zaś AZS tylko jeden. (s)

Nauka

Tańców ucze. Poznań — Mickiewicz 27 m. 7a. 36391g

Niemieckiego, angielskiego, francuskiego — lekcyj udzieli — Szamarzewskiego 16 m. 6. 36479g

Profesor matematyki — udzieli lekcji przed lub po południu. Szamarzewskiego 16 m. 6. 36473g

Matematyki udzieli od godz. 16. Piastowskie Osiedle 83 m. 35 — Rataje. 36477g

Sprzedaz

Okazyjnie sprzedam telewizor „Temp”. Albasia 209 (dziatki). 37038g

Z powodu wyjazdu sprzedam norki (płatny) do hodowli oraz klatki, kosciarki (prawie nowe), Du bicki, Międzyrzecz, ul. Wita Stwosza 2, woj. z łonogórskie. 1112p

Becki dębce, siatki ogrodzeniowe, różne rury, kolana dymne — polecam. Dzierżyńskiego 26b. 37072g

Wózki dziecięce, szklanki, komplety likierowe, ozdobne — poleca Lesiński, Żydowska 33. 30280g

Wytwórnia wozków dziecięcych poleca najtaniej Chojnacki, Poznań, Zbąszczyńska 12. 32289g

Wózki dziecięce poleca Wytwórnia Poznań, Kwiatowa 12. 33908g

Sprzedam silnik do „Tra banta”. Informacja: Leszno, tel. 523, Bogumił Woźniak, ul. Boh. Westerplatte 13 m. 3. 36472g

Szynszyle sprzedam. Adres wskazuje „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 36436g

Maszynę dziewiarską — sprzedam. Biedrzyckiego 9 m. 3. 36483g

Sumator elektryczny, fabrycznie nowy z asmą kontrolną, sprzedam. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 36487g

Samochody

Sprzedam samochód Skoda 1000 MB. Poznań, ul. Czesłowska 10 — od godz. 13—16. 37321g

Sprzedam Star ciężarowy, Star 25, Szamotuły — Wiosny Ludów 11, tel. 360. 36458g

LoKale

Warszawa — zamienię mieszkanie spółdzielcze M-3, 45 m² na analogiczne M-2 w Poznaniu. Warunek c. o. balkon, telefon, I-II piętro. Oferty: 148148, Biuro Ogłoszeń, Warszawa, Poznańska 38. K9211

Pracując małżeństwo z dzieckiem, członkowie spółdzielni, poszukuje po koju z użytkownością kuchni, na okres roku. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 36500g

Zamienię mieszkanie spółdzielcze 2 pokoje z kuchnią, wszelkimi wygodami w Kaliszu Wlkp., na podobne lub mniejsze w Poznaniu. Poznań, tel. 519-17 — Stachowski. 36507g

Uczniów młodszyc, zakwateruje. Staroleka — Skoczowska 12 m. 1. 36510g

Zamienię pokój z kuchnią (kolejową), na większą. Warunki do omówienia. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 36509g

Pokój kuchnia, łazienka, nowe budownictwo Warszawa — Grochów, zamienię na równorzędne w Poznaniu. Oferty „Prasa” — Grunwaldzka 19 dla 36547g

Pani pracująca, poszukuje pokoju. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 37118g

Poszukuje niekrepującego pokoju, członek spółdzielni. Oferty „Prasa” — Grunwaldzka 19 dla 37062m

Zamienię samodzielne 3 pokoje z kuchnią, na 2 pokoje, warunek objęcie posady w dziale gospodarstwa administracyjnego — ewentualnie palacza c. o. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 37010m

Pokój — nowe budownictwo, wynajmę członkowi spółdzielni (płatne rok z góry). Oferty „Prasa” — Grunwaldzka 19 dla 37402m

Nieruchomości

Sprzedam dom jednorodzinny, dwumieszkaniowy, wyłączonej. Potrzebne mieszkanie zastępcze. 36491g

Gospodarstwo rolne 12 ha z żywym i martwym inwentarzem, w tym bez, zelektryfikowane, woda, (stacja kolejowa na miejscu) w dobrym położeniu, sprzedam zaraz. Stanisław Wierzecki, Da masławek, ul. Wągrowiecka 4, pow. Wągrowiec. 1113p

Willi bliźniacza, wyłączone na 4-pokojową, kuchnia, łazienka, centralne, garaż, 3.200 m² ogród zadrewniony 550.000; połowę willi wyłączonej, pięć, 3 pokoje kuchnia, łazienka, centralne, wolne — 270.000; dom dwumieszkaniowy, wolne zaraz 2 pokoje kuchnia, ogród, Luboń — przy autobusie 150.000 — sprzeda Nowak Poznań Wyspiańskiego 16. 37301g

Kupię gospodarstwo rolne w powiecie Poznań. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 36530g

Zguby

16. XI. zaginął pies fox-terier. Odprowadzić za wynagrodzeniem — ul. Solna 9 m. 4. 37258g

Na trasie Parkowo — Obo- rnik, zgubiono kurtkę ortallonową wraz z dokumentami (prawo jazdy kat. ciągnikowej, dowód rejestracyjny ciągnika i przebiegi). Uczniowie znaleźcie proszę o zwrot pod adresem: Zygmunt Polcyn, Oborniki Wlkp., Kopernika 13. 1108p

Walizka monterska nr inw. 544, nr fabr. 04921 nr pozostawiona w tramwaju linii 11 w dniu 19 bm. przy ul. Szczanieckiej. Uczniowie znaleźcie proszę o zwrot za wynagrodzeniem. Głogowska 109, m. 10. 37366g

Zaburzone w autobusie 63, zeszyt z dokumentami. — Tel. 506-85. 37360g

Różne

Wypożyczam zagraniczne suknie ślubne, kolorowe wieczorowe nakrycia do chrztu. Szewska 20. 34294g

SPÓŁDZIELNIA PRODUKCYJNA BUSZEWO

powiat Szamotuły

ZAKUPI NATYCHMIAST

BARAK DREWNIANY PRZENOSNY

o przybliżonych wymiarach:

szerokość — 10 m oraz długość — 30 m.

Wiadomość — tel. Otorowo 20. 36384g

Kursy pisanie na maszynach w godz. przedpołudniowych, — organizuje Stow. Stenografów i Maszynistów w Polsce. Poznań, Chelmońskiego 7. 35518g

Pogłębianie biełnika w oponach. Poznań, Jeżycka 44. 36549g

Wynagrodze kierowcę ciężarówki, który dnia 14 — czwartek godz. 16, prze-woził meble, kierunek Kiekrz. W meblach znajdowały się ważne dokumenty. Zgłoszenia: Nowi- na 36. 37331g

Matrymonialne

Solidna, kulturalna starsza pani, pozna panna do lat 60. Cel matrymonialny. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 36282g

Przetargi

Spółdzielnia Inwalidów im. Dr. Fr. Witaszka — Poznań, ul. Grunwaldzka 3 — ogłasza PRZETARG NIEOGRANICZONY na wykonanie i dostawę sukcesywną w 1969 r. WYKROJNIKÓW do PUDEŁEK KŁAPKOWYCH z noży stalowych w płycie sklejkowej, wykrojanych gumą oporową — w ilości około 50 szt.

Szczegółowych informacji dotyczących w/w przetargu udzieli kierownik produkcji, papierniczo-poli-graficznej Spółdzielni.

Oferty należy składać w zalakowanych kopertach do biura Spółdzielni w terminie 10 dni od daty ukazania się ogłoszenia.

Komisijne otwarcie ofert nastąpi w 10 dniu od daty ogłoszenia.

Zastrzegamy sobie prawo wyboru oferenta, lub unieważnienia przetargu bez podania przyczyn. K9118

Powiatowa Spółdzielnia Pracy Usług Wielobranżowych w Poznaniu, ul. Składowa 11 i Mielżyńskiego 16 (telefon 598-29 i 587-06) — poszukuje uspołecznionych DOSTAWCÓW lub KOOPERANTÓW z sektora państwowego względnie spółdzielczego na dostawę w roku 1969:

— STELAZY PARASOLKOWYCH MĘSKICH — składanych,

— STELAZY PARASOLKOWYCH — DAMSKICH składanych.

Roczne potrzeby wynoszą ok. 12.000 — 14.000 sztuk. Kwartałnie od 3.000 — 3.500 sztuk w asortymencie 60 proc. damskich składanych i 40 proc. męskich składanych wg zatwierdzonych cen PKC lub WKC.

Oferty prosimy kierować pod jeden z powyższych adresów, w terminie do dnia 31 stycznia 1969 r.

Umowy na powyższe dostawy możemy zawierać nieograniczone i wieloletnie. K9044

JEDYNE W „KOZIOŁKACH” 7 stopni wygranych oraz końcówka banderoli i zapewniły udział w losowaniu 75 nagród miesięcznych K9195

Pracownicy poszukiwani

Poznańskie Zakłady Graficzne, Poznań, ul. Inżynierska 10, IV piętro — przyjmą w naukę zawodu: maszynista typograficzny MATURYSTÓW oraz KANDYDATÓW po ukończeniu 8 kl. i 18 roku życia. Nauka trwa 24 tygodni. Informacji udziela Dział Kadr. K9389

Dyrekcja Przedsiębiorstwa Państwowego Warszawy-Owce w Poznaniu — przyjmie do pracy od zaraz: SPRZEDAWCZYNIE w sklepach i na stragany rynkowe.

Zgłoszenia prosimy kierować do Sekcji Kadr Przedsiębiorstwa — Poznań, ul. Głogowska 218. K9024

Poznańskie Zakłady Remontowo-Montażowe Przemysłu Papierniczego w Poznaniu, ul. Grunwaldzka nr 182 — zatrudnią zaraz następujących pracowników:

— TOKARZY,

— ŚLUSARZY,

— STRUGACZA na strugarkę bramową,

— SPAWACZY,

— KIEROWCÓW z II kat. (nową) prawa jazdy,

— ROBOTNIKÓW TRANSP.

Wynagrodzenie wg układu zbiorowego w przemyśle papierniczym.

Zgłoszenia przyjmuje Dział Kadr Przedsiębiorstwa. K9077

DYPLOMOWANA PIELEGNIARKA na pół etatu od godz. 16 — zatrudni Zarząd Spółdzielni Pracy Lekarsko-Specjalistycznej w Poznaniu, ul. Wrocławska 6 — tel. 549-08. K9080

Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Rolnictwa w Wodę „WODROL” — Poznań w Poznaniu, ul. Głogowska nr 127 z siedzibą od 1. I. 1969 r. w Swarzędzu — zatrudni zaraz na teren bazy Swarzędz PRACOWNIKÓW FIZYCZNYCH do pracy w transporcie.

Reflektujemy na osoby zamieszkałe w Swarzędzu lub w pobliżu.

Zgłoszenia przyjmuje Sekcja Kadr w dotychczasowej siedzibie w Poznaniu, ul. Głogowska nr 127, w godzinach od 8—11. K9128

KANDYDATÓW — MĘŻCZYZN i KOBIETY — na likwidatorów szkół w uprawach z praktyczną znajomością rolnictwa — zatrudni Państwowy Zakład Ubezpieczeń Oddział Wojewódzki w Poznaniu

na dobrych warunkach, sezonowo przez okres sześciu miesięcy w roku, po uprzednim bezpłatnym przeszkoleniu.

Zgłoszenia osobiste względnie pisemne przyjmują Oddział Wojewódzki w Poznaniu, pl. Młodej Gwardii 8, II piętro, pokój 233. K9132

Państwowa Opera w Poznaniu — zatrudni — KWALIFIKOWANĄ MODYSTKĘ — zaraz.

Zgłoszenia pisemne prosimy kierować do Działu Kadr, Poznań, Fredry 9, pok. 107. K9135

Poznańska Wytwórnia Protez Poznań, Przemysłowa 15/17 zaangażuje zaraz — ŚLUSARZY RECYKLOWYCH, MECHANIKÓW ORTOPEDYCZNYCH, OBUWNIKÓW ORTOPEDYCZNYCH, a także do przyrządzenia w zawodzie mechanika ortopedycznego oraz obuwnika ortopedycznego mężczyzn wzgl. kobiety.

Warunki pracy i płacy do omówienia w dziale kadr na miejscu. K9813

Miejskie Pralnie i Farbiarnie w Poznaniu — zatrudnią: — GŁÓWNEGO MECHANIKA z wyższym wykształceniem technicznym i dłuższą praktyką.

— KIEROWNIKA DZIAŁU PLANOWANIA ORGANIZACJI i ZATRUDNIENIA z wykształceniem wyższym lub średnim ekonomicznym i dłuższą praktyką.

— ST. KSIĘGOWĄ z wykształceniem średnim ekonomicznym i dłuższą praktyką.

— FARBNIARZA z świadectwem czeladniczym.

Zgłoszenia przyjmują Dział Kadr w Poznaniu, ul. Staroleka 34/36, tel. 700-51, 52, 53, wewn. 15.

Warunki pracy i płacy do omówienia na miejscu. K9894

Redaguje Kolegium: Marian Flejsterowicz (sekretarz redakcji), Tadeusz Kaczmarek, Zbigniew Mika, Wiesław Porzeczki (zastępca redaktora naczelnego), Mieczysław Skapski, Zbigniew Szumowski, Lesław Tokarski (redaktor naczelnego). Telefony: 611-21 (tęczy wszystkie działy sekretariatu redakcji 657-76, w godz. od 8—18; redaktor naczelnego 657-76; zastępca red. naczelnego 657-18; sekretarz redakcji 648-85; dział łączności z czytelnikami — informacje dla czytelników 657-18; dział miejski 659-89; redakcja nocna 430-73, 453-31. Wydawca: Poznańskie Wydawnictwo Prasowe RSW „Prasa”. Biuro Ogłoszeń: Poznań, ul. Grunwaldzka 19 telefony 453-89 i 611-21. Za treść i terminy druk ogłoszeń redakcja nie odpowiada. O warunkach prenumeraty informacji udziela placówka „Ruch” i Poczty Druk. Zakłady Graficzne im. Marcina Kasprzaka, Poznań, ul. Zwierzyniecka 3. Redakcja nie zwraca nie zamówionych rękopisów. S-7

TEATRY

POLSKI — g. 15 i 19 „Przedwiośnie”; NOWY — g. 15 „Kłopoty zbroja Madaj”; g. 19 „Don Carlos”; OPERA — g. 19 „Faust”; z Noca Walpurgii; OPERETKA — g. 19 „Wesela wojna”; MARCI-NEK — nieczynny.

KINA

KINO DOBRYCH FILMÓW MUZA — g. 10, 12.30, 15 „Kruk” (USA 14 l.); g. 17.30, 20 „Dziwczyna” (węg. 18 l.); APOLLO — g. 10, 12.30, 15.30, 18, 20.15 „Powiększenie” (ang. 18 l.); BAŁTYK — g. 10, 12.30, 15.30, 18 „Lalka” (pol. 14 l.); CZERNASTKA — g. 10, 12.30, 15.30, 18, 20.15 „Kochany łobuz” (franc. 16 l.); GONG — g. 10, 12.30, 15.30, 18 „Cztery pancerni i pies” (III zestaw — pol. 7 l.); g. 18, 20 „Paniowie z kompleksami” (włoski 16 l.); GRUNWALD — g. 17 „Kobieta zostaje sama” (radz. 16 l.); GWIAZDA — remont; KOSMOS — g. 17 „Westerplatte” (pol. 14 l.); g. 19 „Kochanka” (szwedz. 16 l.); MALTA — g. 16 „Skradziony balon” (czeski 11 l.); g. 18, 20 „Ostatni po Bogu” (pol. 14 l.); MINIATURA — g. 15, 17 „Dzieci kapitana Granta” (ang. 11 l.); g. 19 „Dziennikarz” (radz. 16 l.); OLIMPIA — g. 10, 12.30, 15 „Gentleman z Cocydy” (franc. 14 l.); g. 17.30, 20 „Film z czarującą dziewczyną” (rum. 16 l.); OSIE-DE — g. 16 „Za naszą i Waszą wolność” (pol. 11 l.); g. 18, 20.15 „Życie zlodziejów” (franc. 16 l.); PANCERNIAK — g. 17, 20 „H. a. bina Cosel” (pol. 14 l.); PALACOWE — seanse zamknięte; PRZYJAZN — nieczynny; RIALTO — g. 10, 12.30, 15, 17.30, 20 „Testament gangstera” (franc.-włosko-niem. 14 l.); RUSALKI (Szwajc.) — g. 17, 19.30 „Przed wojną” (Jug. 14 l.); SCALA — g. 17, 19 „Złoty człowiek” (węg. 12 l.); TECCA — g. 17 „Cichy Don” (radz. 16 l.); I s.) — g. 19 — II s.) — g. 19, 12.30, 15 „Old Surehand” (Jug. 11 l.); g. 18 „Życie małżeńskie” I i II s. (franc. 16 l.); WCZASOWICZ (Puszczykowo) — g. 17, 19.15 „Morderstwo po naszymu” (czeski 16 l.); WILDA — g. 11, 14, 17, 20 „Lalka” (pol. 14 l.); WRZOS (Lubon) — g. 18 „Księżniczka” (szwedz. 18 l.); WRZOS (Mosina) — g. 17 „Wiołczki północy” (USA 7 l.); g. 19.15 „Wiatra nie” (USA 16 l.); FOTOPLASTIKON — g. 12 — 21 „Afryka Zachodnia”.

MUZEJA

Archeologiczne (Wodna 27) — g. 13-19.
Historii m. Poznania (Stary Rynek) — nieczynny.
Historii Ruchu Robotniczego (St. Rynek 45) — g. 10-18.
Instrumentów Muzycznych (Stary Rynek 45) — g. 9-15.
Narodowe (Aleje Marcinkowskiego 9) — g. 9-15.
Przyrodnicze (Świerczewskie-go 19) — g. 11-18.
Rzemiosł Artystycznych (Zamek Przemysłowa — g. 10-15.
Rolnictwa (Szreniawa k/Pozna- nia) — g. 10-17.
Wielkopolskie Muzeum Wojsko- we (St. Rynek) — g. 10-15.
Wyzwolenia Poznania (Cytade- la) — g. 11-18.
Muzeum w Rogalinie — nieczyn- ne.
Muzeum w Gołuchowie — 5. 10-16.
Muzeum w Kórniku — g. 9-15.

WYSTAWY

PTF (Paderewskiego 7) — „III wystawa indywidualna J. Stani- sławskiego” — g. 10-19.
Muzeum Historii Ruchu Robot- niczego — KPP, PPR i PZPR w Wielkopolsce — g. 10-18.
BWA (St. Rynek — Arsenat) — Malarstwo i rzeźba J. Berdyszaka — g. 10-18 (do 8. XII).
WOIT (St. Rynek 10) — „Poje- zderze Międzychodźko-Sierakow- skie” (fotografy J. Korpala — g. 9-19 (do 30. bm.).
Muzeum Rzemiosł Artystycznych — „Porcelana i srebra rosyjskie” — g. 10-15.
Dom Kultury HCP — Wystawa malarska plastyka poznańskiego R. Skupina — g. 14-22.
Muzeum Historii m. Poznania — „Józef Strus z Poznania — lekarz i uczonej Odrodzenia” — g. 9-15.

DYŻURY

Szpital Miejski im. Strusia — (chirurgia interna, okulistyka) — ul. Walki Młodych 7. tel. 511-11.
Pogotowie Ratunkowe (ul. Chel- mońskiego 20). Wypadki uliczne tel. 99 nagłe zachorowania w do- mu — tel. 666.66 dla Poznania po- rady lekarskie tel. 637-35; podsta- ce: ul. Kórnicka 6, Bukowa 8 i Ugory 18 — całą dobę dla pow. poznańskiego (ul. Kościuszki 103 tel. 566-66).
Ambulatoria: internistyczne — całą dobę, pediatryczne g. 15-23; niedz. i święta — całą dobę (Szpi- tal Miejski im. Strusia — Izba Przyjęć ul. Walki Młodych 7) — stomatologiczne (Miejska Przy- chodnia Specjalistyczna ul. Chu- doby 9) — g. 18-17 niedz. i święta — całą dobę; chirurgiczne I — ul. Kórnicka 8 tel. 707-19 — całą do- bę; chirurgiczne II — ul. Kasprza- ka 16, tel. 623-55 — całą dobę.
„Telefon Zaufania” nr 586-87 czynny całą dobę (al. Marcinkow- skiego 20) — dyżurujący lekarz psychiatra.
Apteki: al. Marcinkowskiego 11 czynne całą dobę. Główna 53, Starolecka 79 (dyżur nocny).
Miejska Lecznica dla Zwierząt (ul. Grunwaldzka 218). Tel. 67-24-14 od 8-21 w nocy nagłe wypadki.
RADIO
CZWARTEK — PROGRAM I: Fala 1322 m i UKF 66.62 MHz (do g. 17); 7.45 „Błękitna sztafeta”; 8.20 Parada zesp. rozrywk.; 8.44 „Bezpieczeństwo na jezdnii zależy od nas samych”; 9 Dł. kl. III-TV (język polski); „Skarbnica z lipo- wego drzewa” — słuch.; 9.20 P.

Przeszkody na dwóch trasach

Od kilku już lat prowadzi się w Poznaniu dwie bardzo poważne inwestycje drogowe. Są to trasy: Chwaliszewska i Hetmańska. Ich generalnym zadaniem jest połączenie czę- ści wschodniej miasta z zachodnią, poprzez Wartę.

Bardziej zaawansowane są prace na trasie Chwaliszew- skiej. W tym roku zlikwidowa- no tu dwie poważne przeszkody, utrudniające kontynuowa- nie budowy: oddano do użyt- ku nowe budynki zastępcze w rejonie Ostrowia Tumskiego (w związku z tym można było wyburzyć domy stojące pomię- dzy mostami Chrobrego i Cy- bińskim) zasypano stare kory- to Warty, co w najbliższym czasie umożliwi przystąpienie do zakładania tam sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, u- kładania kabli itp.

Niestety, na tym nie koniec kłopotów. Aby trasę Chwaliszewską oddać w terminie do użytku, trzeba wyburzyć jesz- cze niektóre budynki w rejo- nie Rynku Śródeckiego. Są to jednak domy mieszkalne i d'a lokatorów muszą się znaleźć izby zastępcze. Początkowo

harmonogram przewidywał zli- kwidowanie tych domów, jesz- cze w tym roku, ale nie bę- dzie to możliwe i najprawdo- podobnie nastąpi nie wcześ- niej niż za rok. Wtedy trasa Chwaliszewska uzyska dogo- dne połączenie z Garbarami i rendem na ul. Warszawskiej.

Plany budowy tej arterii komu- nikacyjnej przewidują wydłuże- nie jej w następnych latach w kierun- ku zachodnim. Po przecięciu ul. Garbary, ma ona prowadzić ul. Sol- ną do al. Stalingradzkiej. Na tym odcinku nowa trasa ma posiadać dwie trzypasmowe jezdnie oraz wydzielone torowiska dla tramwa- jów. Realizacja tego zamierzenia będzie możliwa po wyburzeniu bu- dynku na rogu ulicy Solnej, obok obecnych „Delikatesów” przy pl. Wielkopolskim.

Na wschodnim odcinku tra- sy Hetmańskiej kontynuuje się roboty ziemne oraz budowę podpór pod nowy most na Wądro. Prace przebiegają tu zgodnie z planem. Nawet uzy- skano pewne wyprzedzenia. W tym roku coś nadszereć zaczęło się dzieła w drugiej części przy- szłej trasy Hetmańskiej, w re- jonie od ulicy Dzierżyńskiego do Głogowskiej. Na tym od- cinku MPK przystąpiło do ro- bót przygotowawczych pod przyszłe torowisko tramwa- jowe. Ponieważ jednak wystąpi- ły pewne opóźnienia w budow- ie sieci wodociągowej i kana- lizacyjnej na tym odcinku, MPK przystąpi w przyszłym roku do budowy toru tramwa- jowego, który ma połączyć ul. Głogowską z ul. Grunwaldzką poprzez Hetmańską i Reymon- tów.

Nowa trasa tramwajowa będzie miała wydzielone torowisko. Obec- nie trwa dyskusja między MPK a Wydziałem Architektury, Budow- nictwa i Urbanistyki. Ten ostatni sugeruje stawianie słupów sieci na powierzchni pośrodku między dwo- ma torami. MPK zamierza nato- miast stawiać słupy pomiędzy gę- stą i bardzo ładną na tym odcin- ku linią drzew, co nie pociągnie za sobą likwidacji drzewostanu oz- dabiającego trasę.

Nie wiadomo jak zakończy się dyskusja na powyższy temat. Zarazem jednak znaczne wątpliwości budzi propozycja „uzbrojenia” w tramwaj od- cinka Głogowska — Grun- waldzka w pierwszej kolejno-

ści. Wydaje się bowiem, że zna- cznie prościej było rozpocząć całą inwestycję od ul. Dąbrow- skiego. Dziwi np. fakt, że ostat- nio modernizowano tu tor, ale nikt nie wpadł na pomysł, by przy okazji wmontować już krzyżówkę bądź odgałęzienie na skrzyżowaniu tej arterii z ul. Żeromskiego i Przybyszew- skiego. (st)

Apel historyków- ZMS-owców Uniwersytetu

Zarząd Wydziałowy ZMS Wydziału Filozoficzno-Histo- rycznego Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu, zwraca się z apelem do wszystkich kół ZMS o zbieranie i zabez- pieczanie materiałów dotyczą- cych odzyskania przez Polskę niepodległości w 1918 r. Są ta- kimi m. in.: relacje uczestni- ków Powstania Wielkopolskie- go; powstań śląskich, człon- ków Rad Delegatów Żołnier- skich, Robotniczych, Chłop- skich itd.

Historyków — ZMS-owców interesują szczególnie dane dotyczące odzyskania niepod- ległości oraz Powstania Wiek- lopolskiego. Liczba żyjących uczestników tych przełomo- wych wydarzeń zmniejsza się w szybkim tempie, stąd każda spisana relacja posiada bez- cenną wartość.

Szczegółowych informacji w przypadku wystąpienia trudności udzieli Zarząd Wydziałowy ZMS Wydziału Filozoficzno-Histo- rycznego UAM przez swych przedsta- wicieli, względnie listownie. Uzy- skane materiały zostaną użyte w sesji naukowej, poświęconej 50 rocznicy odzyskania niepodległo- ści i wybuchu Powstania Wiek- lopolskiego, a po wykorzystaniu zwrócone zostaną właścicielom. (ad-o)

Kto najlepszy w konkursie fotografów-spółdzielców?

Zarząd Usług Wojewódzkiego Związku Spółdzielni Pracy ogłosił w sierpniu tego roku konkurs dla fotografów zatrud- nionych w spółdzielczych placówkach usługowych tej branży. W tych dniach nastąpiło rozstrzygnięcie konkursu, na który 24 autorów nadesłało 169 prac. Wczoraj otwarto w salach (Klubu „Mozaika” przy St. Rynku 73/74 wystawę prac. Obe- jmuje ona fotogramy 21 wykonawców, w sumie — 91 zdjęć.

Zarazem ogłoszono wyniki tego pierwszego konkursu dla wspomnianej grupy pracow- ników spółdzielczości pracy. Roz- patrywano poziom prac w trzech grupach: portretu, foto- grafii technicznej oraz rodza- jowej (reportaż, pejzaż). W pierwszej z wymienionych ka- tegorii I nagrodę zdobyła Ste- fania Pupka. Najlepszym foto- grafem w dziale technicznym okazał się Bolesław Grobecki, a w kategorii fotografii rodza- jowej niemieckie miejsce przy-

Pół wieku za katedrą

Prawie pół wieku spędził Józef Minor za szkolną katedrą. Pierwszy raz stanął przed uczniami w czer- wcu 1919 r. Od tej chwili pa- sją jego życia stała się szkoła, a przede wszystkim praca z dziećmi.

Do Poznania przybył w 1925 r. Pierwszą posadę objął w szkole przy ul. Taczanowskie- go. To on właśnie przyczynił się do jej powstania. Okres okupacji spędził poza Pozna- niem, do którego wrócił 1 marca 1945 r. organizując zaraz szkoły.

J. Minor pełnił też przez wiele lat funkcję kierownika kilku szkół w naszym mie- ście, uczył m. in. w Szkole Podstawowej nr 26 im. R. Berwińskiego przy ulicy o tej samej nazwie. Zaskarbiał so- bie wszędzie sympatię uczy- niów. Może dlatego, że uważał za swój obowiązek tłumaczyć uczniom wszystkie niezrozumi- ałe przez nich sprawy. Me- toda ta zdawała zawsze egza- min. Przez wszystkie lata na- uczania kładł też duży nacisk na rozwój samorządu uczy- niowskich, traktując ich pra- cę jako jedną z metod wychow- ywania.

W tym roku J. Minor od- szedł na zasłużoną emerytu- rę. Z żalem, gdyż mimo 68 lat czuje się jeszcze pełen sił i chęci działania. Pragnie więc

Dwie wystawy

Klub Międzynarodowej Pra- sy i Książki przy ul. Rataj- czaka 39 zaprasza dzisiaj mi- łośników plastyki na otwar- cie o godz. 13 wystawy prac Józefa Kaliszana. Tytuł „Czło- wiek i jego świat dzisiejszy”. W salonie PTF przy ul. Pa- derewskiego 7 nastąpi w pią- tek, 22 bm., o godz. 18 otwar- cie dorocznego Salonu Je- siennego poznańskich fotogra- fów-amatorów, członków PTF. (na)

teraz być społecznie użytecz- ny. I dlatego zastanawia się: jakiemu poświęcić się zajęciu? Może pracy wychowawczej w którejś z grunwaldzkich świe- tlic dziecięcych? (a)

Imprezy PWN

Państwowe Wydawnictwo Naukowe organizuje z okazji dekady książki społeczno-poli- tycznej p. n. „CZŁOWIEK — ŚWIAT — POLITYKA” szereg imprez.

W Klubie Zakładów H. Cegielskiego oraz w Wielkopolskiej Fabryce Urządzeń Mechanicz- nych odbędą się wystawy książ- żek społeczno-politycznych i ekonomicznych połączone ze sprzedażą.

Nadto odbędą się spotkania autorów: w WIEPOFAMIE wygłosi dzisiaj prelekcję doc. dr Kazimierz Oryl z Katedry Ekonomii Politycznej UAM na temat: „Dokonalenie systemu planowania w Polsce”. Z pra- cownikami Zakładów H. Cegielskiego spotka się doc. dr Wa- cław Radkiewicz z Katedry E- konomii Politycznej WSR, któ- ry wygłosi prelekcję pt. „Za- kłady H. Cegielskiego w procesie przemian ekonomicznych i spo- łecznych”. Z młodzieżą akade- micką spotka się prof. dr A- dam Łopata z Katedry Teorii Państwa i Prawa UAM, który wygłosi prelekcję o „Podstawo- wych prawach i obowiązkach obywateli PRL”.

Współorganizatorami wystaw i spotkań są: Rada Zakładowa „WIEPOFAMY” oraz Ośrodek Szkolenia Partijnego Zakła- dów H. Cegielskiego. (na)

Wczoraj Nisiali do nas...

▲ ... kierowca z ul. Z. Nałkow- skiej o kahużach wody na jezdnii przy skrzyżowaniu z ul. Dąbrow- skiego.

▲ ... p. M. A., przesyłając zara- zem piętkę chleba nadzianego nieoczekiwaną zawartością. Chleb zakupiono w sklepie MHD nr 109 przy ul. Warszawskiej.

▲ ... lokatorzy baru z ul. Pu- ławskiego 19/2, pytając dokąd je- szcze się udać aby załatwić bie- żący remont pralni, skoro wiele krotne próby i pismo do DZBM- Jeżyce nie pomagają.

...i odpowiedzi nam...

▲ ...Prezydium PRN, że remont budynku przy ul. Sobieskiego 2 w Luboniu przesunięto na rok zbie- żący. Zakończono już roboty blachar- skie, dekarские, stolarskie i ciesiel- skie, obecnie prowadzone są izola- cyjne i tynkarskie, które zakończą- ne będą do 15 grudnia br.

Remont pocztu przy Rynku Jeżyckim

Dyrekcja Obwodowego Ur-zędu Poczto-Telekomuni- kacyjnego poinformowała nas, że w związku z remontem i modernizacją zamyka się od dzisiaj na okres 3 miesięcy Urząd Poczto-Telekomuni- kacyjny nr 6 przy Rynku Je- życkim.

Najbliższe placówki poczt- owe znajdują się przy ulicach Szamarzewskiego 54 i Szpital- nej 2. (g)

INFORMUJEMY

Prelekcje wicedyrektora Insty- tutu Zachodniego dr. Z. Nowaka pt. „Potencjał ekonomiczny jako podstawa pozycji politycznej NRF” odbędzie się dzisiaj o godz. 18 w sali Instytutu przy St. Ryn- ku.

Na zebranie zaprasza członków Towarzystwo Chemiczne dzisiaj o godz. 18 do sali przy ul. Grun- waldzkiej 6.

Inauguracyjny wykład w ra- mach Studium Gerontologicznego wygłosi doc. W. Mielczarska dzi- śnia o godz. 18 w klubie Prezy- dium DRN Grunwald, ul. Matej- ki 50. Organizatorami są: Zarząd Miejski TWP, Oddział Grunwald- ZNP i Prezydium DRN.

Odczyt pt. „Aktywność Słońca a zdrowie i działalność człowie- ka” wygłosi dr M. Karliński dzi- śnia o godz. 17.30 w sali Towar- ystwa Miłośników Poznania, St. Rynek 10. Zaprasza Polskie To- warzystwo Miłośników Astrono- mi.

Na kolejne spotkanie przy mu- zyce z płyt zaprasza Poznański Klub Jazzowy dzisiaj, o godz. 20 do Klubu „Od nowa” przy ul. Wielkiej.

DRN Grunwald — nauczyć elom

Prezydium DRN na Grun- waldzie zorganizowało z oka- zji Dnia Nauczyciela koncert, na który przybyło około 400 pedagogów z różnych szkół tej dzielnicy. Na program zło- żyły się m. in. występy zna- nych artystów z Opery i Ope- retki, „15-ki radiowej”, okoli- cznościowe recytacje, śpiewy i rysunkowe żarty Henryka Derwicha.

Wieczór minął w miłym na- stroju. (b)

odpowiadamy

Lech Czerwiński — Zespół Pieśni i Tańca „Wielkopolska” ma swą siedzibę w Pałacu Kultury w Po- znaniu, ul. Czerwonej Armii. (2556)
Pasażerka „13” — List Pani prze- kazaliśmy do dyrekcji MPK. (2595)
Ryszard M., ul. Wzlotowa — List Pana przekazujemy do Telewizji Warszawskiej. Za uwagi dziękuj- my. (2623)

Czajkowski: — I Suita orkiestrowa; 10 „W smudze czerwonych iskier” fragm. 5 książek; 10.20 Muz. ludowa Ameryki Łacińskiej; 10.50 „Wieczny prąd” z cyklu: „W mie- ście niskich temperatur”; 11 Dł. kl. VIII (fizyka) „Atomowe wło- czegię” — gawęda; 11.30 Konc. Ork. Łódzkiej Rozg. PR i TV pod dyr. Z. Gzelli; 11.50 Poradnia Rodzin- na; 12.10 „Koncert z polonezem”; 12.30 Konc. solistów; 13.20 „Weź mnie gołębku”; Wyk. Zespół Ludo- wy PR w Warszawie; 13.40 „Wie- ciecie, lepiej taniec”; 14.15 Z muzy- ki Romantyzmu; 15.05 Z życia ZSRR; 15.30 Dla dzieci a) „Spot- kanie z malarzem” gawęda, b) Z życia kompozytorów; 16 „Popołud- nie z młodzieżą”; 18 „Przeboje- zawsze młode”; 18.40 Muz. i Aktu a) „Wieczór”; 19.05 „Z księgarskiej ta- dy”; 19.20 „8 godzin na dobie”; 19.35 Fioletowy muzyk K. Stro- mengersa; 20.40 Gra Ork. Tan. PR pod dyr. E. Czerwone; 21.20 „Ro- zmowy” — wychowaniu obywatel- skim”; 21.30 Zespół Dzieciatka; 22 „Ludzie i kontynenty” — Pol- ska na ONZ; 22.20 „Po raz pierw- szy na antenie”; 23.15 Konc. muz. rozrywk. i tan.; 0.10 Program noc- ny z Poznania.

WIADOMOŚCI: 5. 6. 7. 12.05, 15, 17.55, 20. 23. 24. 1, 2, 2.55.
PROGRAM II: Fala 407 m i UKF 69.74 MHz: 8.05 Muzyka tydzień Poznania; 8.35 Z cyklu: „Ziemio- pogródz się z nami”; — aud. doku- mentalna; 8.55 Konc. w wyk. Ork. Rozg. Wrocławskiej PR pod dyr. St. Michałaka i J. Zablockiego; 9.35 Kronika kulturalna; 10 Utwor- y G. S. Bacha w transkrypcjach orkiestrowych; 10.25 „Strzeżcie- torowisk” fragm. opow.; 10.45 Mu- zyka polska; 13 Czas dobrego go- spodarstwa; 13.25 „Towarzysze fron- towych dróg”; — „Białe” fragm. książki pt. „Przechadzki w prze- szłości”; 13.45 Z twórczości kompo- zatorów szkoły mannheimskiej; 14.15 Kalendarz kulturalny; 14.45 „Błękitna sztafeta”; 15 Z cyklu: „Narodny śpiewają”; 15.20 Konc.

PROGRAM III: UKF 66.62 MHz: 17.05 Quodlibet — czyli co kto lu- bi; 17.30 „Wybraniec” — odc. 22 pow.; 17.40 Aktualności polskiego big-beatu; 18 Ekspresem przez świat; 18.05 Krasnoludki są na świecie — magazyn; 18.45 Tylko po hiszpańsku; 19 Czytamy pamięć niki — St. Turski; 19.15 Konc. in- strumentalny J. S. Bacha — II konc. skrzypcowy F-dur; 19.35 Pod- szafiorowa igła; 20 Coś w tym jest — rozmowa o filmach; 20.15 Sny i marzenia Dean Martina; 20.35 Spot- kanie — niespodzianka; 20.50 Gdzie jest przebieg?; 21.15 Interpretacje — z pierwszych reki; 21.30 Muzy- ma mandsardzie; 21.50 Opera W. A. Mo- zarta „Così fan tutte”; 22.07 Spie- wa Czesław Niemien; 22.15 I odc. „Zwycięstwa” J. Conrada w wyd. dwujęzycznym; 22.45 Interpretacje — z drugiej reki; 23 Wiersze o 10- sie; 23.05 „Muzyka noca”; 23.50 Gra Trio Jacques-Loussiera; 24 Wiadom. Radia ONZ.

TELEWIZJA

CZWARTEK: 9.55-10.25 — Język polski (kl. V i VI) — „Nasz dzień powszedni”; — pt. „Pod Białą Górą”; 10.55 — Historia (kl. VI) —